

Den Skånske Dragonen

2024

Tidskrift för Skånes dragoner

DEN SKÅNSKE DRAGONEN

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Ordförande har ordet	3
Redaktörens förord	4
Medlemsnytt	5
Nytt läge - Sverige och NATO	6
Kamratföreningens årsmöte 2024	7
Muntra miner från Lillejul 1994	10
Fria kriget 1978	11
Minnesbilder från samarbetet med Schweizåren 1995-2000	12
För 80 år sedan levererades 80 strv m / 40 KI till Krigsmakten (P2)	14
Distinktionskorpral	16
Stridsvagnsutbildning 1942, del 2	18
Nationaldagsgrill på mässen p2 2024-06-06	24
Regementets historia betraktat genom kamratföreningarna	26
...å varför blev det Hässleholm?	28
Höstmötet 2024-11-09	36
Kavallerimiddag 2024-12-04	41
Saxat ur Norra Skåne från 1963	42

Tidskrift för Skånska Dragonernas Kamratförening

Redaktör: Mats Tjernell - dsdeditor@gmail.com

Ansvarig utgivare: Peter Rosberg
Utgivningsort: Hässleholm

Medlemmar med anhöriga kallas till Skånska Dragonernas Kamratförenings ÅRSMÖTE

på Senioren, Tingshusgatan 2 i Hässleholm, lördagen den

8:e mars 2025 kl 16.00

Anmälan genom insättning av **200:-/person** på bankgiro 5840-0912
senast den 23:e februari 2025.

Prel Progam:

kl 16.00 Årsmöte
kl 17.30 Gemensam middag
Kamratlig samvaro
kl 21.00 Reträtt

Välkomna!

Styrelsen

KAMRATFÖRENINGENS ORDFÖRANDE HAR ORDET

Kamrater – Skånska Dragoner!

Då lämnar vi snart ett, i olika avseenden, ganska mörkt säkerhetspolitiskt år bakom oss. Tyvärr måste vi addera till ytterligare allvarliga konflikthärddar i vår omvärld, Israel och Hizbollah utkämpar häftiga strider i Libanon, Irans proxykrig fortsätter.

En ny president svärs in den 20 januari och världen i allmänhet och kanske Europa i synnerhet förbereder sig för ett nytt ledarskap utgående från Vita huset. Tankar kring stödet till Ukraina oroar och Europa kanske måste ”steppa upp” gällande sitt engagemang i Ukraina.

Under året har vi (äntligen) kommit med i NATO och vår säkerhetspolitiska situation har i allt väsentligt förbättrats. Under 2025 kommer våra traditionsbevarare (P7) att bidra med markstridsförband omfattande ca. 600 soldater och befäl till en kanadensiskledd brigad förlagd till Lettland, förbandet är utrustat med bl.a. Stridsfordon 90.

Den svenska debatten har varit fokuserad på uppbyggnaden av både det militära och civila försvaret, förslag finns att namnändra dagens MSB, till Myndigheten för civilt försvar. När det gäller armén skall man gå från 2 brigader till 4 (till år 2030). Det känns inte så avlägset då vi kunde räkna in drygt 30 brigader ...

Det som man med spänning försöker följa är vilken utveckling tillförsel av en ny stridsvagn tar vägen, efter att skänkt 10 st. stridsvagn 122 till Ukraina har vi väl ett drygt 100-tal kvar. En uppgradering av 44 st. stridsvagn 122 kommer att ske och få benämningen stridsvagn 123A, leverans under 2026.

En glädjande nyhet är att vi från den 1 oktober har fått en ny Överbefälhavare, denna gång har man verkligen träffat helt rätt och vår Dragonkamrat General Michael Claesson ikläder sig rollen, vi alla instämmer i ett rungade Grattis!

Kamratföreningen har under året haft sina traditionsenliga mönstringar, medlemsmötet var välbesökt och vår Nationaldagsgrill var (som vanligt) uppskattad. Besöket vid Ängelholms flygmuseum fick tyvärr ställas in (för få anmällda). Under 2025 kommer vi kunna presentera en trevlig utflykt som du inte vill missa ...

Du som varit uppmärksam har kunnat konstatera att vi nu har ”rullat ut” vår nya hemsida, denna är under uppbyggnad och har du information, bilder etc. är du välkommen att kontakta Henrik Nilsson i vår styrelse för att kunna få hjälp med en eventuell publicering. Adressen till hemsidan är: p2dragonerna.se

Slutligen vill jag tillönska Er alla en riktigt God Jul
och ett Gott Nytt År!

Peter Rosberg
Ordförande

REDAKTÖRENS FÖRORD

Kamrater!

Uppmaningen från förra året om fler artiklar från "modern" tid har hörsammats. Fortsätt mata redaktionen med artiklar från alla håll men för att kunna balansera innehållet behöver vi fler bilder i färg och fler artiklar från 1970 och framåt - inget är för smått men inget är heller för stort. Det är en styrka att kunna presentera ett innehåll som spänner över flera generationer av Skånska Dragoner. Vi sparar allt material och bygger kommande nummer på vad som finns tillgängligt när vi startar upp under hösten. Redaktionen förbehåller sig rätten att då så behövs av utrymmes- eller andra skäl justera, komplettera eller dela upp materialet på lämpligt vis.

I årets upplaga har vi bland annat foton på en del av er från 1994 - men även på samma kamrater 30 år senare - det är tydligt att tidens tand bara har nafsat lite lätt.

I Norra Skåne från 1963 vittnas det dels om högfrekvent övande i historiskt känd krigsterräng och dels om utveckling av svenska stridsfordon. Vi har hittat två intressanta notiser i NSK om en ny stridsvagn och ett nytt pansarskyttefordon.

Ett minne från 1978 värmer gott i "trupparhjärtat" och annat som värmer samma plats är Ugges artikel om VJ:s stridsvagnsbesättningar från 97/98. För den som undrar vad en "distare" är för något finns möjligheten till ytterligare bildning. Vidare strävar redaktionen som vanligt efter interaktion med er läsare. Denna gång efterlyser vi åtminstone ett exemplar av Skånska Husarregementets kamratföreningsnål - vi hoppas att artikeln om kamratföreningens med fleas "pins" skall mana till handling - min känsla säger mig att "pins"-artikeln kommer att uppgraderas längre fram då den ställer flera öppna frågor.

För de av er som har sett fram emot "materielfronten" måste jag dessvärre inflika att vi i år har pausat artikelserien. Lennart Hägg har i stället bland annat fokuserat på ett historiskt inslag om varför P2 hamnade i Hässleholm - vilket jag när alternativen nu framstår är tacksam för även om det med facit i hand blev en kortvarig relation. Artikeln är skapad av redaktionens demoteam - en arbetsgrupp där Lennart är förstärkt med KIT Nilsson och Thore Pettersson.

Redaktionens och styrlesens stora tack riktar vi med full kraft till er som genom frivilliga bidrag stärker Kamratföreningens ekonomi, tidningens alla annonsörer samt till er som möjliggjort årets nummer genom era artiklar, foton eller bara genom att lyckats fastna på bild - härligt, underbart och fantastiskt bra jobbat.

En önskan till er alla om en helt suverän avslutning på detta år och förhoppningar om ett på alla plan fredligare 2025.

Vi ses under standaret - väl mött!

Bästa hälsningar till er alla

Mats Tjernell

STÖD KAMRATFÖRENINGEN!

genom ett frivilligt bidrag till bankgiro 5840-0912 och märkning "Tidningsfond" eller "Gåva"

FRÅN BILKÖP TILL SERVICE

”VI FINNS HÄR FÖR
DIG & DIN BIL.

Scanna för att
komma till newmanbil.se

Auktoriserad verkstad
och försäljning av:

MEDLEMSNYTT

Skånska dragonernas kamratförening har idag cirka 500 medlemmar

Alla före detta anställda, reservofficerare liksom värnpliktiga är välkomna som medlemmar i föreningen. Styrelsen kan även bevilja annan person som visat intresse för eller främjat föreningens syfte, inträde i Skånska dragonernas kamratförening.

Har Du några frågor?

Vänd Dig till någon i styrelsen som kan hjälpa Dig!

I styrelsen ingår:

Peter Rosberg ordförande, Lucas Olofsson sekreterare, Kenneth Lindén kassör.

Övriga ledamöter: Jens Rickard, Lennart Johansson, Bengt Heinmert, Rickard Hillbertz, Henrik Nilsson, Peter Servin och Mats Tjernell.

Redaktören nås via:
dsdeditor@gmail.com

Kom ihåg att uppgge personnummer, namn och adress vid anmälan om medlemskap!

Hemsida med information om föreningen, kontaktkanal till styrelsen samt löpande uppdateringar: www.p2dragonerna.se

Bankgiro: 5840-0912

Vid ändring av adress eller e-postadress anmäl omgående till:

*Skånska dragonernas kamratförening
C/O Kenneth Lindén
Närlinge 2495, 288 93 Närlinge
eller på
skanskadragonerna@gmail.com*

Medlemsnål erhålles mot avgift. Medlemstidningen "Den Skånske Dragonen" utsänds till de medlemmar som har aktuell adress i Kamratföreningens register och erlagt årets medlemsavgift.

Medlemsavgift:
100 kr

NYTT LÄGE - SVERIGE OCH NATO

av Överste Annelie Vesterholm, C J4 på OPIL

I och med att vi 2024 blivit fullvärdiga medlemmar i NATO såg vi i kamratföreningen en möjlighet att tillföra en ny dimension till vår allmänbildning genom att på höstmötet få ta del av en färsk lägesbild. Något som Överste Annelie Vesterholm såg till att delge oss på ett synnerligen intresseväckande vis. Den här artikeln är en sammanfattning av det föredrag som gästerna på kamratföreningens höstmiddag fick sig till livs den 9:e november./ Red.

Den 9 november hade jag äran att få prata lite om Försvarsmakten i samband med den höstmiddag som Kamratföreningen håller varje år. Jag tackar särskilt för den uppmärksamhet och de frågor som vetgiriga och kunniga deltagare ställde.

Inledningsvis ville jag belysa Natos inträde och vad det fört med sig. Det är Sverige som har gått med i Nato, inte Försvarsmakten. Försvarsmakten får ett antal nya uppgifter i och med medlemskapet men det är främst på nationell nivå det får påverkan. Våra politiker har en grannliga uppgift att anpassa lagstiftning och säkerställa att försvarsbudgeten inte blir en budgetregulator som det historiskt har uppfattats som. Nato ställer krav på egen försvarsförmåga, vi måste säkerställa att vi bidrar till det gemensamma försvaret. Ska vi bidra till den gemensamma försvarsförmågan så är ett grundläggande krav att vi klarar att försvara oss själva. Ett av Natos sätt att värdera denna förmåga är att ställa krav på försvarsbudgetens storlek. För Försvarsmakten innebär det i sin tur att vi kommer att få mer att göra, fler och större krav på förmågor innebär större förbandsvolym, fler soldater, officerare och utbildningsplatser. På det hela taget innebär Natomedlemskapet att den berg- och dalbana som Försvarsmakten genomgått de senaste decennierna planas ut och, förhoppningsvis, leder till att vi får en tydligare planeringssinriktning.

Nato-medlemskapet innebär även att Sverige ska bidra till Alliansens gemensamma försvar. En del i det är att påvisa vår förmåga att lösa uppgifter tillsammans, i luften, till havs och på land. Först ut blev ett Skåneförband, en mekaniserad bataljon från Revingehed ska åka till Lettland och ingå i en Natobrigad. Uppgiften ska påbörjas under början av 2025 och därefter pågå under ett par år. Brigaden leds av en kana-

densisk general och vår bataljon ska dela tiden i Lettland med en dansk bataljon. Inledningsvis har vi sex månaders tjänstgöring i Lettland och därefter blir vi avlösta av Danmark för att sex månader senare genomföra en ny tjänstgöring i Lettland.

Vår nya gräns, Sveriges nya gräns mot Ryssland har förflyttats i och med vårt medlemskap. Nu är Lettlands sak vår, liksom Ungerns och Polens. Vår gräns är numer direkt mot Ryssland och det har blivit än viktigare att förstå hur Ryssland agerar och hur den ryska ledningen uppfattar Nato. Våra övningar, våra beredskapskontroller och vår upprustning ska visa att vi har en beredskap att möta en eventuell kränkning av våra länder. Samtidigt vill vi inte att den ryska ledningen ska uppfatta det som om vi krigshetsar, det är en balansgång – att visa att vi har förmåga utan att framstå som aggressiva.

Den nya gränsen har även blivit tydlig i och med situationen i mellanöstern, vi har pandemin i färskt minne, några minns kanske det stora skeppet som for på tvärs och stoppade handelstrafiken i Röda havet och nu läser vi om att Ryssland misstänks ligga bakom sabotage som genomförs för att störa våra samhällsfunktioner. Vi är sårbara.

Försvarsmakten har fått i uppgift att tillsammans med Myndigheten för Samhällsskydd och Beredskap (MSB) säkerställa att vi kan lösa våra uppgifter att skydda Sverige och dess invånare även om försörjningen av energi blir svår, eller betalningssystemen havererar eller om Internet, gud förbjude, skulle lägga ner. Den nya gränsen syns inte, den digitala, den virtuella, den vi kallar cyber och som ofta genomförs som små attacker som är svåra att se vem som ligger bakom, det vi kallar hybridkrigföring eller krigföring genom andra.

Vi har alla en uppgift att fylla, att bidra till samhällets funktionalitet, att visa omsorg om oss och vårt samhälle genom att vara kritiska och granskande, att ifrågasätta och ställa krav.

Försvarsmakten har fått nya uppgifter i och med Natomedlemskapet, Sverige har fått nya uppgifter och för dig och mig så är vi i en helt ny situation efter så lång tid av alliansfrihet och neutralitet. Helt plötsligt ska vi ingå i en gemenskap, ensam är inte stark. Tillsammans är vi starka.

Ungefär så lät det när jag fick tillfälle att prata om Försvarsmakten den 9 november, i Göingehuset. Tack för att jag fick dela mina tankar med er.

/Annelie Vesterholm
Överste

Förband ur P7 /
Foto :FM

KAMRATFÖRENINGENS ÅRSMÖTE 2024-03-09

av Mats Tjernell, foto Thore Pettersson

Årets möte hölls i alternativ lokal då dubbelbokningar ställde till det i planeringen. Mötet var i vanlig ordning välbesökt och många nygamla kamrater hade möjlighet att ansluta. Val av plats föll på Hässleholms Handtverks- & Industriförenings lokaler - varken tanks eller kavalleri på väggerna men illustrationerana vittnade om ett nog så viktigt arv - likt försvarsmakten med krav på ständig utveckling. Efter genomfört årsmöte serverades smörgåstårter och eftersittsen känntecknades efterhand av en hel del omgrupperingar runt borden. Även i år fullföljde en anseblig trupp kvällen långt in på djupet av natten med understöd av biskopar och andra allierade.

Skröner med "P" och "Ryan"

Från Per-Erik Persson, C.G. Wilke, Lisbeth Persson, Inga-Lill och Lennart Hall

*Jonny Rydbög, Henrik Nilsson och Mats Byberg.
I Bakgrunden Bengt Heinmrt.*

Ingrid Hansson, Bengt Heinmrt och Thomas Hansson

Bengt Ekorn, Kenneth Böndegaard och Magnus Dahlquist

Bengt Heinmert och Christer Jönsson

F.v Peter Wolf, Kenneth Lindén, Ola Silver och Rickard Hillbertz

Ola Rickard och Leif Astikainen

Ovan: Kjell Petersson och Lennart Hall.

Till vänster: Ola Hiorth, Per-Erik och Lisbeth Persson

Marie och Kenneth Lindén

Torbjörn Rantow och Carl-Johan Fäldt

Gunnel Nilsson, Sven Lindkvist och Bertil Nilsson

Kenneth Lindén mottager förtjänstmedaljen av Peter Rosberg och avgående revisor Carl-Johan Fäldt avtackas.

F.v Mac Persson, Bengt Ekorn, Johan Miram, Jonny Rydhög och Mats Byberg.

"Tills vi möts igen" -Magnus Dahlqvist och Lennart Johansson rundar av för kvällen.

Till vänster från vänster: Magnus Petersson, Peter Rosberg, Leif Astikainen, John Palmqvist, Mikael Nilsson. I förgrunden till höger Jens Rickard.

MUNTRA MINER FRÅN LILLEJUL 1994

"Subbarna" från vänster: Henrik Nilsson, Magnus Ohlsson, Björn Persson, Lukas Olofsson och Micke Olsson.

"Gubbarna" med ryggen till PEP och sedan från vänster runt bordet: Carl-Johan Fäldt, Björn Lindell, Jan Bergström, Mats Hansson (finn ett fel), Claes-Göran Wilke, Lars-Arne Fyhr, Claes-Ake Kjellengård och Leif Nilsson. Ståendes Mikael Malm.

Mera gubbar - från vänster: Kjell Blomkvist, Göran Franzén och Karl-Joel Rundberg

FRIA KRIGET 1978

av Stefan Bengtsson

Året är 1978. Månaden är november. Veckan är den 45:e detta år. På tisdagen detta år, den 7/11 föds Cajsalisa Ejemyr *) och på fredagen den 10/11 ser Kristian Huselius dagens ljus **). Men för mig och mina kamrater kännetecknas dessa fyra dagar av fria kriget, mellan 7-10 november. Fyra händelserika dagar med skjutningar, sprängningar, bårbarande (med alldeles för tjocka björkslanor) många kilometers vandring, mest nattetid. Helikopterfärd var också en av upplevelsorna men även paddling i becksvalt mörker på Finjasjön. På måndagen den 6:e var nattpermissionen in dragen så vi hade våra misstankar om tidig väckning. Många var de som hade tagit med allehanda extra skaffning i sin packning. Vi trodde väl alla ändå att det skulle bli uppstigning på morgonen tisdagen den sjunde. Men ack vad vi bedrog oss. Prick 03.00 kom Major Fäldt inrusande på logementet och tände ljuset varvid han samtidigt beordrade visitation inom 15 minuter. Ut i korridoren på kasern Lübecker och ut med hela packningen. De som försökt smussla med något hade redan plockat bort det. Sedan visiterades vi i tur och ordning. Ingen kom undan. När vi i andra pansarspaningspluton kom ut i bussen, som väntade på kasernplan, var första och tredje pluton med befäl Ekorn och Paulsson (tror han hette Paulsson) redan upplastade. Så bar det ut på övningsfältet för några dygn under skärmskydd eller hopsatta regndokar. Tillbaks till bilden; det är fredag förmiddag och vi bjuds på Napoleonbakelse och kaffe. Underbart gott efter att ha ätit kalla gröna burkar några dygn. Den morgonen hade vi tidigt beskjutit en fiendeställning och därefter vilat i alla märkliga ställningar en kort stund. Då kom ordern!

"Fientlig luftlandsättning på P2:s skjutbana, omedelbar avmarsch!" Då sjönk axlarna och ilskan fick oss i sina klor! Skulle vi sluta veckan vid ordinarie tid! Vi började marschen. En kamrat längre fram i kolonnen hade en spade som, vid varje steg, slog taktfast mot AK4:an. Visst irriterade det mig men jag lät det bero. Så icke Sven Nyman som sprang ifatt och fick slut på klirret. Kamrat Nyman var dålig på morgonen och kastade upp, men ändå fanns dessa krafter att mobilisera. Anledningen till hans illamående var ett skoskav på ena hälen som gick in till hälbenet. Att det sedan blev träskor för honom i flera veckor var inte underligt! Under den fortsatta marschen närmade vi oss Hovdala Slott som vi trodde skulle passeras. Det som fick mig, och säkert många andra också, att ana ugglor i mossen var de gröna bussar som stod parkerade vid slottet. När vi sedan svängde vänster in mot slottet så steg humöret! Efter bakelsen och kaffet blev det buss in till P2 och beordrad vila. Vi blev tillsagda att inte köra hem utan ta oss hem på annat sätt, vilket var ett logistiskt svåröst problem. Därefter bjöds vi på kalkon och den satt fint! Några hade sovit väldigt få timmar. Jag har för mig att jag skrapade ihop 8 timmar, kunde blivit fler om inte Major Fäldt puttade till mig när jag somnade på mitt vaktpass. Nåja, jag körde hem i min BMW 2002 och gick till sängs vid 18-tiden för att sova gott hela natten! Fria kriget är något jag absolut inte vill ha ogjort!

*) Skådespelerska och sångerska

**) Ishockyspelare

Det är fredag den 10/11 1978 och fria kriget avslutades med Napoleonbakelse och Kaffe. I förgrunden sitter jag, Stefan Bengtsson bilförare i första grupp andra pluton, och bakom mig sitter fr v Jonny Sjöberg (tredje grupp), Peter Milani (första grupp) och MC-ordonnans Lindabl.

MINNESBILDER FRÅN SAMARBETET MED SCHWEIZ

ÅREN 1995-2000

av Magnus Ugge

Under ett antal år på 90-talet förekom ett samarbete mellan Sverige och Schweiz gällande Leopard II -utbildning. Svenska soldater och officerare fick härvid möjlighet att nyttja de simulatorresurser som fanns vid "Ausbildungsanlagen für Panzer" i Thun, Schweiz, vilket upplevdes som ett bra komplement till vårt då befintliga simulatorsystem (BT 46). Som motprestation gavs Schweizarna senare möjlighet att, med svensk övningsledning, skjuta skarpt på Ravlunda och delta i dubbelsidiga övningar på våra övningsfält. En "win-win" situation, helt enkelt.

Utbildningsbyggnad vid Ausbildungsanlagen für Panzer i Thun!

Simulatorträning i Schweiz, 1995 - 2000

Respektive svenskt pansarförband erbjöds under åren 1995-2000 en veckas simulatorträning per år i den Schweiziska arméns utmärkta utbildningsanläggningar. Resurserna i Thun bestod av, som jag minns det, två utbildningsbyggnader - var och en innehållande två simulatorhallar med vardera sex stycken tornsim ELSALEO och ett antal förarsimulatorer FASIP. Utöver detta fanns utrustningar för systemkunskap och ett flertal stationer för interaktiv utbildning i bland annat stridfordonsigenkänning, perfekta som bakomövningar. På området fanns dessutom ett relativt välutrustat pansarmuseum.

Tornsimulatorn ELSALEO, en container vars insida var identiskt med ett Leo II torn.

Upplägget innebar i praktiken att våra värnpliktiga fick en veckas intensiv simulatorträning, under höstarna dessa år, före första skarpskjutningsperioden.

Resorna skedde för det mesta med Flygvapnets TP 84 Hercules, vilket soldaterna upplevde som ett äventyr i sig. Veckorna i Thun var nogsamt planerade och tiden utnyttjades väl, vilket innebar långa och intensiva utbildningsdagar, men motivationen och humöret var alltid på topp.

Värnationen bjöd oftast på en liten utflykt i de vackra alpina omgivningarna och soldaterna fick även möjlighet till någon kvällspermission för egen "sightseeing" i Thun, dock med tydliga förhållningsregler. Mig veterligen uppförde sig Dragonerna under dessa år på ett ansvarsfullt och korrekt sätt och var goda ambassadörer för Sverige och Försvarsmakten.

Jag fick förmånen att åka till Thun fem gånger i samband med värnplikts-/befälsutbildning och även vara delaktig i övningsledningen för Schweizarnas återbesök på Ravlunda/Revingehed vid ett tillfälle. (vet inte om det svenska återgäldandet genomfördes mer än denna gång, apropå "win-win", men det var å andra sidan troligtvis mer kostsamt)

Hösten -95. Här sker utvärdering efter gruppstridsmoment i ELSALEO med skytt Lundqvist och vagnchef Lesse ur TL. Genomfört moment kunde spelas upp i repris med alla order och åtgärder, kommandon, tider, riktpunktsval mm

Ett märke som bars av samtliga deltagare under det Schweiziska återbesöket i Sverige.

I samband med den "sista" befälsutbildningen i Thun utfärdade Stabsadjutant Sürri detta stiliga utbildningsbevis!

Schweizmästerskapen även kallat Stridsvagns-VM

Under den beskrivna tidsperioden deltog Sverige även årligen, med tre besättningar, i den prestigefyllda tävlingen *Schweizermeisterschaften der Panzertruppen* i Thun. I tävlingen deltog, förutom 36 lag ur värdnationen (ett lag per Schweiziskt stridsvagnskompani), tre lag var från de länder som på den tiden utbildade Leopard II soldater; Danmark, Holland, Tyskland, Sverige, Österrike och Spanien.

Uttagning av de besättningar som skulle representera Sverige skedde genom den så kallade Brigadduellen där olika moment av duellstrid (Simulator BT 46) fällde avgörandet. Alla svenska pansarregementen deltog med tre stridsvagnsgrupper i Brigadduellen, vilken genomfördes i PS (PAC/MSS) regi i samband med vårens PS övning på Revingehed. De tre grupperna som placerade sig främst fick sedan äran att representera Sverige i Thun samma höst.

Under de åren som P2 utbildade Strv 121 kompanier placerade sig våra besättningar alltid väl och fanns med bland de tre som fick representera Sverige.

Vid tävlingarna 96, 98 och 99 kom faktiskt två av de tre svenska stridsvagnsgrupperna ur Skånska Dragonregementet. Hösten 1999 placerade sig dessutom en av P2 besättningar främst bland gästlande länder – Mycket strongly!

Regementets sista utbildningsår 99/00 inskränkte sig stridsvagnsutbildningen till en central befälskurs vilken genomförde "sedvanlig" simulatorutbildning i Schweiz, men tyvärr inte tilläts delta i tävlingen.

Utbildningsåret 97/98 utbildades Sigurd Johan vid P2, där jag var krigskompanichef och Ola Richard ställföreträdare. Det var givetvis glädjande att kompaniet kvalificerade sig med två besättningar till tävlingen i Schweiz. Den tredje besättningen kom ur P7 men noterbart är att den tillhörde MekB 8:s Tore Johan (sam-Foms) med Jonas Bildtgård som kompanichef och Lukas Olofsson som ställföreträdare. Med andra ord svarade Viktor Johan (MekB 8) för Sveriges representation detta år!

Regementet kallade in de bägge grupperna (*Helge Adam* och *Erik Cesar*) för en knapp veckas tjänstgöring i september som främst innehöll träning i torntjänaren och vagnstjänst. Jag och Ola Richard var utsedda till lagledare och svarade för träningen under två intensiva dagar för att därefter tillsammans med P7 gänget flyga ner till Schweiz och tävla. Själva tävlingen genomfördes under en heldag i torntsimulatorens med tre genomförande per stridsvagnsgrupp. Förarna tävlade på motsvarande sätt i förarsimulatorens fast separat/individuell.

Bland gästlande länder hamnade *Helge Adam* placeringsmässigt på en fjärdeplats efter de Tyska besättningarna, tätt följda av *Erik Cesar*.

Efter genomförandet skedde en prisceremoni med medalj-utdelning och en förbrödrande avslutningsmiddag i form av "BBQ und Bier" i ett Oktoberfest-liknande öltält. Väl hemkomna till 86. kompaniet skedde en kort avrustning varefter soldaterna skiljdes åt för sista gången – Trötta, nöjda och en erfarenhet rikare.

Bild ur Norra Skåne; Besättningar som deltog i Schweizmästerskapen hösten-98.

Från vän; Martin Åkerblom (Sk HA), Magnus Hansson (Jangvert) (Fö HA), Johan Karlsson (Thell) (VCH A), Anders Eklind (La HA), Mj Magnus Ugge, Jens Abbeloos Collin (Fö EC),

För 80 år sedan levererades 80 strv m / 40 KI till Krigsmakten (P2)

Av KIT Nilsson

Strv m/40 KI vid provkörning i Karlstad

Efter Pansartruppernas bildande 1942 och uppsättning av Pansarbrigader behövdes det fler stridsvagnar. Det antal som fanns och var under tillverkning räckte inte, och det gick inte att importera. AB Landsverk hade ett koncept med lätta stridsvagnar (L-60) som tillverkats i ett antal versioner för Krigsmakten. Konceptet var vid denna tid (1943) kanske lite föråldrat, men med tanke på världsläget och övrig produktion som behövdes i landet, och tidsaspekterna för framtagning så var det lättare att använda beprövad konstruktion. Ett annat problem var att använda olika typer i Pansarbrigaderna, med kunskaps- och reservdelsproblematik. Man beslutade att tillverka en vidareutvecklad L-60 konstruktion, det som kom att bli L-60 S/V, blivande stridsvagn m/40 KI. Landsverk som hade ritningsunderlag och kunskap, men vid denna tid inte tillräckliga resurser, (överhopade med annan produktion), fick göra om ritningar och leverera dem till AB Karlstad Mekaniska Werkstad i Karlstad (därav K i beteckningen).

Vagnen blev lite tyngre än föregångarna på grund av tjockare pansar och fick därmed en större motor. Beväpningen var samma som de andra lätta vagnarna, en 37 mm stridsvagns-kanon m/38 från AB Bofors och 2 st 8 mm kulsprutor m/39. Vagnen vägde 10900 kg var 4970 mm lång och 2080 mm bred. Motorn i vagnen var en Scania typ L 603 på max 162 hk vilket gjorde att den kunde hålla en max hastighet av 45 km/tim på väg. Ett sätt att identifiera att det är en strv m/40 KI är kulsprutorna som sitter i samma höjd och en lucka på frontpansaret vilket är tydligt på bilderna i artikeln. Alla vagnarna utom ett exemplar leverera-

des under 1944 till P2 i Hälsingborg och deras 8. Pansarbrigad.

Vagnen överfördes senare till Gotland när P2 fick Centurionstridsvagnar och gjorde nytta där. När vagnen blev för gammal togs tornen bort och användes som värntorn bland annat vid flygplatser.

Kronprins Gustaf Adolf studerar en stridsvagnsmodell på KMW 1943

Här en pluton på P2 efter flytten till Hässleholm

Som monumentvagn vid dåvarande P18 1976

Moosehead Bar & Restaurang | Lilla Torg 1 | 040-12 04 23 | www.moosehead.se

DISTINKTIONSKORPRAL

av Thore Pettersson

Under min tidiga militära tid var "Distare" en vardaglig benämning på en furir (Distinktionskorpral). Båda är väl en titel som de yngre i kamratföreningen bara hört sporadiskt av någon betydligt äldre kamrat. På 60-talets första hälft och när jag tjänstgjorde på 3:e eller 4:e kompaniet blev man som furir kallad för "Distare" utan att egentligen veta varför. Furiren var alltså "Distaren". Någon har kanske också hört att "Distaren" skulle ner i "Distarhållet" i Damåkras underbefälsbarack, jag är inte helt säker på att någon hamnade där.

Under 1980- och 90-talet växte begreppet "distare" över till de färskaste kullarna av vinkelserganter som kom hem från officershögskolan innan de blev fänrikar. På 1990-talet genomfördes dessutom vid vissa kompanier så kallade distarinvignar - ett slags initieringsrit där distaren fick lösa olika uppdrag såväl enskilt som i grupp.

Men vilka var då dessa ursprungliga distare egentligen? Distinktionskorpralen var högsta manskapsgraden inom svenska armén under åren 1858-1914. Det var från början en hedertitel - distinktion har bland annat synonymer såsom särskiljande och utmärkelse. Med 1914 års härordning utbyttes titeln mot "furir". Denna titel hade tidigare förekommit allt från 1500-talet intill 1875 års lönereglering. Be-

fattningen var förenad med vissa administrativa uppgifter, bl. a. inkvartering och förplägnad. Namnet kom från franskan och stavades ännu in på 1800-talet *fourier* (jämför *furage*). Så småningom blev *fourier* lägsta underofficersgraden. Furir infördes när uniform m/1910 var aktuell och bar samma gradbeteckning som den tidigare distinktionskorpralen. Gradbeteckningen bestod då av en guldgalon runt axelklaffen. Först till uniform m/1923 fick furiren tre stolpar på kragen. Sedan dess har gradbeteckningen för furir varit tre stolpar till alla uniformssystem fram till slutet av 2008.

m/1910

m/1923

m/1958

"Elitstyrkans hemligheter" - från en distarinivigning 1998.

Med över 15 års branscherfarenhet garanterar vi dig bästa tänkbara stöd om du behöver hjälp med att rekrytera eller hyra in personal till ditt företag eller organisation"

"Om du dessutom ringer mig och säger det hemliga lösenordet- Blå Burk, garanteras du bästa tänkbara pris"

"Lev väl"

Peter Wolff

0733 86 63 28

peter@enrival.se

www.enrival.se

Vi skapar möjligheter

STRIDSVAGNSUTBILDNING 1942, DEL 2

av Hans Nilsson, foto Volmar Boris-Möller med flera

Denna artikel har tidigare publicerats i Svensk Pansarhistorisk Förenings tidskrift "Pansar" under rubriken "Tidig stridsvagnsutbildning på P2". Vi har valt ovan rubrik för att tydliggöra kopplingen och tidsandan med artikeln i 2023 års DSD./ Red

I tidigare artikel har jag redogjort för den första inledande stridsvagnsutbildningen på P2 i Helsingborg. Som grund för denna borde ligga förarutbildningen på bil och motorcykel. Bland oss volontärer som var 17-18 år fanns ingen som hade körkort och bland de värnpliktiga var det bara några som hade körkort. En körskola organiserades därför på varje kompani.

Kriget hade pågått i Europa under tre år och Sverige var isolerat. Oljebåtar kunde inte komma fram. På Kinnekulle och vid Kvarntorp i Närke utvanns visserligen oljeprodukter ur skifferlagren, men huvuddelen av denna produktion gick till marinen och flygvapnet. Träspnit tillverkades och blandades till motyl 85 (85% sprit och 15% bensin). Detta användes till våra stridsvagnar och motorcyklar. Men till bilarna användes i huvudsak gengas, där aggregaten till lastbilarna vanligen eldades med ved och personbilarna med träkol. Aggregaten var nykonstruktioner med alla sina barnsjukdomar. Personalen som skulle lära ut användningen var nybörjare, kombinationen var ej bra.

Före start måste en kraftig fyr ordnas i aggregatet. Detta gjordes bl.a. med hjälp av en eldriven fläkt som likt ässjan i

en smedja blåste in friskluft med syre. Men fläkten drog ström från batterierna vilket medförde att när vi väl fått ordentligt med gas så fanns inte tillräckligt med energi kvar till startmotorn. Denna orkade ej dra runt motorn. Följaktligen fick vi springa runt på kaserngården och föra igång bilarna. Och då skall ni veta att körskolebilarna ingalunda var enbart personbilar. På vårt kompani hade vi en personbil och fyra stora lastbilar varav en t.o.m. var en boggiebil. Ett körpass på en förmiddag upptogs därför till huvuddelen av startförsök. Som regel var vi 5 elever på varje bil och det var sällan som mer än 2 eller 3 elever hann med sitt 30 minuters körpass. När jag efter en månads utbildning körde upp för körkort hade jag inte suttit mer än 5 timmar bakom ratten. En del lärare var mycket duktiga, jag erinrar mig t.ex. dåvarande furiren Kramer, som verkligen kunde lära ut detta. Men vi hade en kavallerist som själv fick körkort när vi började och en som mest ägnade sig åt att slå och sparka på eleverna.

Men trafiken på vägarna var mycket liten och kraven vid uppkörning betydligt lägre än i dag.

Jag glömmer aldrig min första lektion i motorcykelkörning. Vi hade skjutövningar på stora skjutbanan vid Gyttrorp. Terrängen mellan skjutvallarna var mycket tuvig och ojämn och korsades av en del diken. Som bakomövning skulle vi lära oss att köra motorcykel. När det blev min tur sade skjutledaren bara till mig att det var min tur. Några ytterligare

Torekov 1942

instruktioner fick jag ej. Jag hade aldrig sysslat med motorcykel förr, trampcykla kunde jag ju visserligen. Några av mina kamrater hjälpte mig att kicka igång hojen, men sedan bar det av. Jag visste varken var broms eller växelpedal satt. Jag hade fullt jobb med att hålla mig kvar i den ojämna terrängen. När jag kom fram till diket kunde jag inte styra undan, och skifta handtag och dra in kopplingen vågade jag inte. Jag åkte rakt ner i diket, ja ganska sakta. Där hamnade jag underst och den 200 kg tunga motorcykeln ovanpå. Där fick jag ligga en stund tills någon saknade mig och motorcykeln, och kom över och hjälpte mig loss.

Kårfältövning februari 1943. Foto Wolmar B-M

Bärningsledarna. Fr.v: Hans Malmgren och Stig Forssberg. Foto Wolmar B-M.

Nog med det. Jag fick efter utbildningen, körkort på både bil och motorcykel. Redan under augusti månad förlades vi en vecka i tält vid Rössjöholmssjön på Hallandsåsens södra sluttning. Vi fick lära oss förläggningstjänst och skjutning med handvapen. Stridsvagnarna medfördes och lånades tidvis ut till en befälskurs som bedrev skarpskjutning med kulspruta och kanon uppe på Hallandsåsen. Jag hade en stridsvagn utkvitterad och denna skulle en dag köras upp som reservvagn på en av skjutstationerna. Övningsledaren sergeant Wik tyckte att jag borde lära mig något, så han gav en furir order att lära mig ta isär och sätta ihop kanonen medan vi väntade. Problemet var att denna kavallerist med "tummen mitt i handen" själv aldrig hade gjort detta. Då tog sergeant Wik själv isär och satte ihop kanonen för mig och furiren. Därefter begav han sig iväg. Furiren skulle sedan i sin tur visa mig hur det gick till (Sloganen som gällde var: Visa - Instruera - Öval). Han tog isär kanonen men lyckades ej få ihop den, han begav sig då iväg för att hämta sergeanten, men det tog en del tid. Jag hade inget att göra, eftersom

sergeanten hade gjort en mycket bra genomgång var det inte så svårt utan jag passade på att montera ihop pjäsen. Detta var naturligtvis inte vidare populärt när furiren återkom.

Jag tycker episoden är viktig då den visar vilka problem man hade att brottas med när skickliga ryttare och hästkarlar plötsligt skulle börja syssla med motorer och andra tekniska saker. I sanningens namn tillhörde denne furir undantagen. Huvuddelen gjorde ett mycket gott jobb.

Skjutningar i Torekov. Fr. v B. Ahlström, Wolmar Boris-Möller och Östen Carlsson.

I oktober 1943 disponerade regementet 36 stridsvagnar. 1:a Stridsvagnskompaniet erhöll 12 st stridsvagnar m/38. 2:a Stridsvagnskompaniet erhöll 12 st stridsvagnar m/40 L. 4:e Stridsvagnskompaniet erhöll 4 st stridsvagnar m/38, 6 st stridsvagnar m/40 L samt 2 st stridsvagnar m/42 TM. På vårt 4:e kompani organiserades dels en korpralskola, dels en omskolningskurs för befälet. Skolans första avdelning tilldelades 4 st stridsvagnar m/38, medan andra och tredje avdelningen fick nöja sig med vardera 3 st stridsvagnar m/40 L. Stridsvagn m/42 TM utnyttjades till omskolningskursen. Utbildningen genomfördes blandad med annan tjänst, vi hade som regel stridsvagnstjänst under två - tre av veckans sex utbildningsdagar. Första skedet pågick i tre månader fram till jul. Under denna tid genomfördes ett flertal veckoövningar. Vår första skjutning med stridsvagn i fältmässig terräng skedde i Skälderviken på ön Rönnan väster om Vegeås utlopp. Vi startade tidigt en morgon från Helsingborg och kunde genomföra två skjutpass om vardera 4 timmar innan vi återvände på kvällen.

Höstens stora stridsvagnsskjutning genomfördes under en vecka, senare på hösten i Torekovtrakten. Vi var förlagda i en skogsdunge ½ mil öster om Torekov. Skjutningen genomfördes på fyra stationer.

1:a vid Gröthögarna och öster därom. 2. på stranden norr Torekovs hamn 3. vid Rammsjöstrand 4. vid Glimminge plantering. Vid 1 och 3 övades anfall med stridsvagnspluton. Vid 2 övades skjutning med kulspruta och vid 4 övades stillastående skjutning med kulspruta och kanon. Vi uppnådde stor skicklighet och sköt snabbt bort alla pansarvärnspjäser och övriga kanonmål. På en skjutning vid Gröthögarna erinrar jag mig när skytten - Enerholm - en mycket duktig och samvetsgrann kamrat - anmälde till skjutledaren att alla mål var bortskjutna. Sergeant Wik beordrade honom då att skjuta på en pappfigur - och tillade - "rikta på huvudet". När vi sedan kom fram för att markera stod "pappisen" där och gapade

Skjutning på Rönnen. Foto Wollmar B-M

med ett 37 mm hål där munnen skulle sitta.

En annan minnesvärd episod inträffade vid Rammsjöstrand. Kompanichefen kapten Malmgren beordrade löjtnant Colliander - chef för en av befälskurserna vid kompaniet - att se till att korna kom bort från skjutterrängen. Löjtnant Colliander beordrade mig att förse mig med en ordentlig käpp. När jag återkom med denna fick jag ta plats på "bönpallen" på hans motorcykel. Så utrustade körde vännen Stig ner bland korna, med mig fäktande på bakpallen. Detta måste verkligen ha varit en syn för alla de kavallerister som gick på omskolning.

Den 10-11 november 1943 deltog vi med två stridsvagnsplutoner i ett försök att samordna elden och rörelsen från stridsvagns- artilleri- och infanteriförband. Övningen genomfördes med skarp ammunition. Följande tankegångar gällde för övningen. Ett kompani med lätta stridsvagnar (m/38 och m/40L) skulle framrycka mot fienden. En kavalleribataljon till fots skulle med karbin m/94 och kulspruta skjuta runt och på stridsvagnarna för att hålla

rent från fiender (vid denna tid bekämpade finnarna stridsvagnar med bl.a. brännflaskor). En artillerienhet understödde anfalllet genom överskjutning. Eldledaren åkte med i en av stridsvagnarna. Övningen genomfördes på Hallandsåsen i en stenig och ojämn terräng. Vi fick därför köra i sicksack för att undvika bl.a. våtare partier. Den stackars eldledaren hade svårt att orientera sig. När artillerielden utlöstes - nedslagsbrisad - visade det sig att elden slog ner runt om oss i stridsvagnarna. Eldledaren hade räknat fel - vi befann oss mitt inne i artillerielden.

Övningar i förläggning genomfördes med en allvarlig bakgrund. Tyskarna stod i Danmark och anfall över Sundet var fullt möjligt. Utöver eldpost i plutonens tält svarade varje pluton nattetid för en dubbelpost. Ståvärn för all personal grävdes och snubbeltråd ordnades runt hela förläggningen. Fiendestyrkor avdelades alltid. Dessa försökte under huvuddelen av natten komma fram och ordna sprängladdningar på våra stridsvagnar. Förr eller senare gick larm och vi besatte våra ståvärn. Eldstrider uppstod och tiden i värnen kunde vara i flera timmar.

Övningarna var därför mycket tröttande. Själv erinrar jag mig en gång när jag fram på morgonen stod post. Solen var uppe och gassade och jag var sömnig. Jag stod och somnade och vaknade när jag raklång slog i marken. Vid ett annat tillfälle var jag motorcykelordonnans och låg i rökgaserna bakom plutonchefsvagnen. Det var mörkt, vi körde med avskärmat belysning och hastigheten var omkring 20 km/tim. Plötsligt vaknade jag till av att det skumpade. Jag körde då på botten nere i vägdiket längs med vägen. Hur jag kommit dit vet jag inte.

Vår första övning i plutons strid - samordning mellan trupp till fots och stridsvagnar genomfördes i bokskogen utanför Sofiero. Jag ingick i B-styrkan som skulle genomföra försvar till fots. Vi hade letat rätt på ett stort och djupt dike där vi valde stridsställningar beredda på den kommande striden.

Materialvård i skydd

Vi hade ett bra skydd mot anfallsförbandens direkteld och vi hade lätt att komma upp i eldställning. Vi bevakade motståndarens framryckning. Han gjorde halt och började bekämpa vår terräng med kulspruta. Vi tog skydd, noggrant

Manöver 1943

lyssnande och medvetna om att när elden upphörde var det vår uppgift att gå upp och bekämpa de framryckande. Men när elden upphörde och vi tittade upp, stod fotsoldaterna på dikeskanten och riktade sina vapen mot oss.

Det var bara att sträcka händerna i luften och ge sig. Men ack så försmädligt. Jag vet inte om de anfallande uppträtt riktigt, beträffande sin understödjande eld. Men jag insåg att händelseförloppet var fullt möjligt. Ja, det var en bra stridsteknik.

Samordningen mellan eld och rörelse är av stor betydelse om ett snabbt avgörande sökes och om förlusterna skall hållas

ner. Detta min första erfarenhet har jag haft stor nytta av när jag som lärare lärt ut pansarförbandens stridsteknik. Övningar i kompani genomfördes på civila fält med frusna marker runt kasern såväl öster som väster järnvägen. Övningarna leddes av kompanichefen Hans Holmgren med elever ur befälskursen som kompanichef och plutonchefer och med oss korpralselever som stridsvagnsbesättningar. Övningarna var väl upplagda och mycket lärorika. Med tanke på att detta var så tidigt i utvecklingen höll de en mycket hög standard - ja högre standard än många övning som jag deltagit i under både 50-,60-och 70-talet.

Övningar i bataljons- och brigadförband kunde ibland ske mycket överraskande. Således väcktes vi en morgon klockan 04.00 och for iväg med våra stridsvagnar i nordostlig riktning. Övningen startade med ett anfall mot luftlandsatt fiende vid Tranarps bro (bron på E 4: an över Rönne å). När övningen avblåstes frampå eftermiddagen fick jag se vår brigadchef överste Nordström och hans stabschef på övningen major Hammarlund, krypa ur en stridsvagn m/40L. Detta var en märklig syn med tanke på att båda dessa herrar hade en mycket omfångsrik figur. På kvällen var vi åter i kasern efter en körning på 6 mil fram och tillbaka. I slutet av november genomfördes en manöver och grupperings övning som varade i 1½ dygn. Alla förflyttningar skedde i möjligaste mån under de mörkaste delarna av dygnet och då med avskärmad eller släckt belysning.

Första dagen åkte vi till Klippan dit vi nådde på kvällen. Vid 6-tiden på kvällen fortsatte färden norrut på småvägar. Jag var förare på en stridsvagn m/38 och ingick som första vagn i kapten Ugglas kompani. Kompanichefen åkte med min vagn

Våren 1942. Örkelljunga

sittande utanpå bredvid förarluckan. I en skarpare kurva kom jag en bit utanför vägkanten så att taget till en telefonstolpe gick av. Kompanichefen kom då med en kommentar - han satt ju på skärmen. Men när jag då upplyste honom om problemen med vagnen och att den saknade bromsar, ja då flyttade han till en bil längre bak.

Vid ett tillfälle hade vi gjort halt och rastade. Men något som vi inte visste var att man funnit något fel på framförvarande fordon 300 meter längre fram. Den stod kvar med lysande bakljus. När min gruppchef efter en timma tyckte att det tog tid, gick han fram för att ta kontakt. Han fick då veta att styrkan hade fortsatt för länge sen, efter bara 10 minuters rast. Vi var alltså nästan en timme efter framförvarande styrka. Vad göra? Snabbt upp med motorluckan och ett snöre till varvtalsregulatorns arm. Därefter körde vi så fort vi överhuvud taget vågade - tidvis 70 km/tim. Vi nådde framförvarande marschstyrka i trakten av Markaryd. Vi fick då order om att ansluta till vårt eget förband som fanns vid Tyringe. Full fart igen, nu söderut, men motorn krånglade. Upp med motorluckan igen. Vi kunde snabbt konstatera att det inte var något fel på bränsletillförseln och förgasaren. Alltså var det magnetapparaten. Denna togs ur, skruvades isär, rengjordes och monterades tillbaka. Varpå färden fortsatte till Tyringe dit vi anlände i gryningen. Där letade vi rätt

på kocken och fick kaffe och några smörgåsar. När jag stod med dessa i hand kom plutonchefen fänrik Östen Carlsson. Han meddelade att vi just fått order att gå till Ljungby och sa åt oss att komma efter när vi ätit. Men vi ville vara med. Jag hoppade nu in i min stridsvagn och anslöt till kön. Mackorna fick vi äta under tiden eller vid rast. Vi anlände under förmiddagen åter till kasern. En övning där vi kört mellan 20 - 25 mil på 1½ dygn.

P2 furirkår (del) 1943-44. Alla tidigare befäl vid K2. Övre raden fr. vä: Johan (Persson) Wollerhag, okänd, Tage Elgh, Arne Olsson, Gunnar Lundberg, Viggo Persson, Gerhard (Johansson) Örnborg och Per Bubre. Rad 2 uppi från fr. vä: Matts Jonsson, 40/1 Johansson, Erik Erlandsson, Kurt A. Persson, Bengt Andersson, Gösta Carlsson, 24/6 Erik Jönsson, Sven Lindqvist och Stellan Laurén. Rad 3 uppi från fr. vä: Hans Allan Bertil (HAB) Andersson, 12/5 Nils Larsson, Sven Ingar (SLA) Andersson, Nils-Åke Persson, Kellén, Kjell Åström, Henry Almqvist, 45/1 Lindberg. Nedre raden fr. vä: Sigfrid Cronqvist, Gösta Bergengard, Carl Grännå, Åke Lundqvist, Gösta Andersson, Harry Pettersson, Knut Blomqvist och Helgesson.

Välj ett krångelfritt elbolag
med 100% förnybar el från
sol, vind och vatten.

Enkla
Elbolaget

Det lönar sig att samla allt hos oss.

Bli Guldkund.

Läs mer på lansforsakringar.se

Så blir du Guldkund:

Skanna QR-koden med din mobil-
kamera och läs mer på vår webbplats.

NATIONALDAGSGRILL PÅ MÄSSEN P2 2024-06-06

av Mats Tjernell

Nationaldagen firades för andra året i rad på vår gamla hemmaplan. Inledningen präglades av regnskurar och kastvindar men Peter Rosberg styrde i sitt välkomstanförande upp vädrets makter - och det blev självklart en fantastisk eftermiddag i värmande sol och härlig kamratanda.

Väderkontrast - som att vända en hand.

Färskevaruhallen levererade marinerad karé med coleslaw och potatissallad.

*"Du Gamla Du Fria"
Lennart Johansson ledde
sången med bravur.*

Runt bordet sitter Helen Westerberg, Patrik Swensson, Thore Pettersson och Nils-Bertil Finn.

Från vänster Peter Wolff, sharpshooter Jonny Olsson, Lena Areskoug Wolff, Mats Byberg och Leif Astikainen.

Från vänster Lennart Johansson, Catharina Abnell, Kristina och Bengt Ekorn och Ann-Britt Ugge.

Magnus Ugge och Grillmästare Bengt Heinmert

Bertil, Nilsson, Peter Rosberg och Gert Hansson.

Med ryggen mot kameran Jörn Holmgren. Sedan från vänster Mikael Ohlsson, Magnus Dahlqvist, Claes-Göra Wilke, Birgitta Dahlqvist och Mats Larsson.

Nils-Bertil Finn lämnar med flaggan ännu bissad

REGELEMENTETS HISTORIA BETRAKTAT GENOM KAMRATFÖRENINGARNA

av KIT Nilsson och Lennart Hägg

Överst i fotot över kamratföreningens nålar är Pansartruppernas nål (kavajpin, rockslagsnål mfl benämningar). Den visar det första truppslagsmärket som fanns på uniformen. Det finns även en modernare nål med pansarnäven. Därunder kamratföreningarnas nålar genom åren.

Bilderna i artikeln visar vår regementshistoria genom kamratföreningarna! Längst till vänster hade vi velat ha ytterligare en nål - den är tyvärr ännu saknad. Det är Skånska Husarregementets kamratföreningsnål. Men den skall hittas!

Den nu längst till vänster är Skånska Dragonregementets och bredvid den Kronprinsens Husarregementets kamratförening. Därefter de tre sammanslagna regementena, Skånska Kavalleriregementet K2, vars kamratföreningsnål nu visar de tre standaren med orden Skånska kavalleriregementet runt om. 1942 övergår regementet till pansartrupperna och får då namnet Skånska Pansarregementet P2. 1947 bildar P2 en egen kamratförening med en egen nål. Stridsvagnen har Skånska Dragonregementets Livskvadrons standar i tornet och nålen kostade 3 kr vilket är ca 70 kr idag. Det 1946 återuppståndna Skånska kavalleriregementet K2:s kamratförening anskaffade då följaktligen en nål med de två husarregementenas standar. 1963 återfick P2 namnet Skånska Dragonregementet och valde samma motiv på nålen som på uniformen. Från ett protokoll från officerskassan i september 1963 citeras: "Föreslog kn W. Boris-Möller att kamratföreningens medlemsnål, som inte är särskild vacker,

skulle ersättas med en miniatyr av förbandsbeteckningen SD. Beslöts att under hand framföra synpunkterna till P 2 kamratförening."

När skiftet inträffade är inte känt, här gav arkiven inget svar, ännu!

Är det någon som vet hur arbetet i K2 kamratförening förändrades efter 1942 och om det fanns någon kamratföreningsaktivitet i P2 tills dess att den egna kamratföreningen bildades 1947? K2 kamratföreningstidning, Skånska kavalleristen, börjar också 1947. Parallellt med detta finns de tre ursprungsregementena K5, K6 och K7, kamratföreningar.

På motstående sida finns en bild med två nålar. Den ena är 8. Pansarbrigadens stab och under står det 27/3 – 24/5 1944. Samma datum som beredskapsövningen som fotona härör från. Varför de hade ett märke för den beredskapstiden är oklart?

Det andra märket i bilden känns igen som P2 kamratföreningsmärke men med ett undantag, vad betyder den silverfärgade kransen under märket?

Klippan

Brigstaben
sekt I och
avd VI

Brigstaben
Sekt II och III
Krigskassavd
samt
mässan

Brigch bil,
Förare Grankvist

Sekt I med gevärspost

VIII. pbrig P2
Beredskapstjänst
27/5 - 29/5
1944

....Å VARFÖR BLEV DET HÄSSLEHOLM?

av arbetsgruppen Thore Pettersson, Kit Nilsson och Lennart Hägg

Kunglig Skånska Kavalleriregementet K2's kasernområde Berga i Helsingborg

När de första stridsvagnarna kom till Sverige på 1920-talet var det oklart vad de skulle användas till och hur de skulle användas. Passade de svensk terräng? Det saknades helt enkelt kompetens inom området. Den förste vagnen på svensk mark Renault FT 17 blev när den kom 1921 tilldelad Kungl. Positionsartilleriregementet A 9 i Stockholm i syfte att få kunskap om fordonet. När ytterligare 10 vagnar m/21 hade tillförts från Tyskland beslutades att vidare försök skulle ske vid Kungl. Svea Livgarde. Under denna tid och framåt var den allmänna åsikten att stridsvagnarna var ett understödsvapen för infanteriet. Detta betydde att förbandens framryckningshastighet var lika med den fotgående soldatens. Ute i Europa utvecklades under mellankrigstiden strids-tekniken i två riktningar. Frankrike och England anskaffade stridsvagnar i syfte att med dessa stödja infanteriets strid. I Tyskland samlades vagnarna i särskilda anfallsförbund för att genom kraftsamling inom ett begränsat område få en kraftig genombrytnings kapacitet.

Den beslutade fredsorganisationen enligt 1936 års försvarsbeslut innebar att Kungl. Skaraborgs regemente I 9 ansvarade för en pansarinfanteribataljon och en stridsvagnsbataljon och Kungl. Södermanlands regemente I 10 skulle organiseras på motsvarande sätt och tillgängliga stridsvagnar tillfördes respektive regemente.

Hur stridstekniken skulle se ut går att läsa i Fältreglemente för armén från 1938 där det anges att: "Stridsvagnstruppernas allmänna uppgift är att, där avgörande sökes, direkt understödja infanteriet genom att bekämpa det motstånd som hindrar deras framryckning, samt att åstadkomma bräscher i hinder. Kanonbeväpnade stridsvagnar kunna även bekämpa pansartrupp. Stridsvagnar kan i regel icke ensamma genomföra strid."

I och med andra världskriget utbrott kunde erfarenheter dras

från striderna på slagfältet vilket medför att taktiken förändras och närmar sig den tyska. För tyska infanteriförbanden angavs tex att: "Infanteriets uppgift är att omedelbart utnyttja stridsvagnarnas verkan till snabb framryckning och genom egna stridsinsatser rensa området från fienden tills detta är helt i egna händer." I Taktiska anvisningar från 1941 används dock fortfarande infanteriet för att genombryta fiendens försvar och stridsvagnarna i första hand för att göra omfattning i angräparns flank och rygg. Nu kommer ytterligare erfarenheter från kriget och det organiseras pansarbrigader där Pansarbrigad 43 (Pbrig 43) blir den första. I och med de stora tyska framgångarna på slagfältet blir Pbrig 43 på många sätt en kopia på den tyska organisationen med två stridsvagnsbataljoner och en pansarinfanteribataljon. Brigaden

får 181 stridsvagnar, 105 lätta respektive 76 tunga m/42 och pansarinfanteribataljonen blir helt motoriserad med totalt 119 pansarbilar varav 113 Terrängbil m/42 KP (Karosseri pansarbil). Detta betyder att pansarinfanteristerna transporterades i terrängbilar med pansarskydd men hade inte samma terrängframkomlighet som stridsvagnarna.

I Kungl. Maj:ts proposition den 27 mars 1942 skriver man: "Beträffande pansartrupperna har försvarsutredningen erinrat om att utredningen mot bakgrunden av otvetydiga erfarenheter från det pågående stormaktskriget funnit sig böra med avseende å krigsorganisationen föreslå en avsevärd ökning av de lägre förbandens pansarvärn och en utbyggnad av de självständiga, motoriserade pansarvärnsförbanden, vilka därjämte borde tillföras jämväl tyngre pansarvärns-pjäser. Utredningen hade vidare föreslagit tillskapandet av operativa pansarenheter, pansarbrigader, ägnade att i väsentlig grad öka arméns rörlighet och slagkraft och därmed dess utsikter att med framgång upptaga strid med en modernt organiserad och utrustad motståndare." Avseende den framtida fredsorganisationen konstaterade man följande:

"Det blevo då icke längre möjligt att för framtiden inrymma freds-pansarförbanden inom infanteri- och kavalleriregementenas ram och att utskifta pansarutbildningen på dessa. Utredningen föreslog därför, att pansarförbanden utbrytes ur infanteriet och kavalleriet och sammanfördes till ett särskilt truppslag, pansartrupperna, där utbildning i stridsvagns-, pansarbil-, pansarvärns-, pansarinfanteri- och motorcykeltjänst skulle äga rum och varifrån samtliga i krigsorganisationen ingående pansarförband skulle mobiliseras."

De nya erfarenheterna och tankarna utifrån krigsskådeplatserna medför därför att i Försvarsbeslutet den 17 juni 1942 beslutas att bilda truppslaget Pansartrupperna

KUNGL. SKÅNSKA
PANSARREGIMENTET
REGIMENTSEXPEDITIONEN

Avd I

Nr 1

Avskrift.

Endast för tjänstebruk.

Regementsorder den 1. oktober 1942.

- **omorganisatio.** 1. Fr o m denna dag omorganiseras Kungl Skånska kavalleriregementet, K 2. till Kungl Skånska pansarregimentet, P 2 och övergår därmed till nytt truppslag - pansartrupperna.
I pansartrupperna ingå dessutom Kungl Södermanlands pansarregimente, P 3 (förutvarande Kungl Södermanlands regemente, I 10) och Kungl Skaraborgs pansarregimente, P 4 (förutvarande Kungl Skaraborgs regemente, I 9).
- Befälet över reg. 2. Fr o m denna dag övertager jag befälet över regimentet.
- **organisation.** 3. Regimentets organisation fr o m denna dag framgår av följande bilagor:
a) Tablå över P 2 organisation 1/10 1942 bilaga 1.
b) Tablå över regstabens allmänna och särskilda organisation bilaga 2a - b.
c) Tablå över komp och skv detaljorganisation bilaga 3a - h.
d) Tablå över "särskilda befattningar" bilaga 4.
e) Förteckning över personalens placering bilaga 5a - e.
- Explokaler. 4. Till expeditioner upplåtes följande lokaler:
Överstelöjtnantens exp: nuvarande dagmajorsexp, kanslihuset 1 tr.
Pansarbat exp tillika dagmajorsexp: södra flygeln, n b, dagrun och sergrum.
- Anställning. 5. Inspektören för pansartrupperna har jämlikt ao nr 402/1942 (TLD 353) fr o m 1/10 1942 anställt vid pansartrupperna.
såsom fanjunkare
fanjunkaren vid I 9 pbåt H.G. Billtén;
fanjunkaren vid I 10 pbåt F.H.M. Möller;
fanjunkarna vid K 2 S.J.W. Johnsson, E. Persson, K. Söfgrén, T. Nilsson, A. Davstedt, N.S. Lundström, B.A. Färm och S.O. Mattsson;
sergeanterna vid I 9 pbåt E.F. Zachrisson, M.G.F. Franzén;
sergeanten vid I 10 A.V. Pehrsson;
sergeanterna vid I 10 pbåt S.E. Markström, H.L.R. Hedberg, J.E. Persson;
sergeanterna vid K 2 A.G. Sandell, J.G. Johnsson, G.G.G. Andersson, E.L. Ohlsson, A.E. Åhgren, A.F. Thynell, S.O. Östengård, E.H. Wiik, O.M. Svensson, E. Wahlgrén och K.F. Svegart;
sergeanterna vid I 4 N.G. Jacobsson, vid I 6 P. Svensson, vid I 7 M.E. Fredriksson, vid I 12 K.L.V. Wallner, vid I 17 E.G. Bolin.
- Utnämningar. 6. Inspektören för pansartrupperna har fr o m 1/10 1942 till fanjunkare utnämnt och förordnat
sergeanterna A.G. Sandell, J.G. Johnsson, G.G.G. Andersson, E.L. Ohlsson.
- Placeringar. 7. Med stöd av kbr 11/9 1942, § 4, placeras nedanstående underofficerare vid pansartrupperna fr o m den 1/10 1942 sålunda:
Vid P 2: fanjunkarna Söfgrén, E. Persson, Nilsson, S.J.W. Johnsson, Davstedt, A.W. Billtén, Lundström, Färm, Möller, Mattsson, Sandell, J.G. Johnsson, G.G.G. Andersson, E.L. Ohlsson och H.G. Billtén, sergeanterna Åhgren, Wallner, Thynell, P. Svensson, Jacobsson, Östengård, Wiik, O.M. Svensson, Markström, Fredriksson, Bolin, Zachrisson, Hedberg, Wahlgrén, Svegart, A.V. Pehrsson, Franzén och J.E. Persson.

Hälsingborg som ovan.

A.C. G:son Nordström
Regementschef

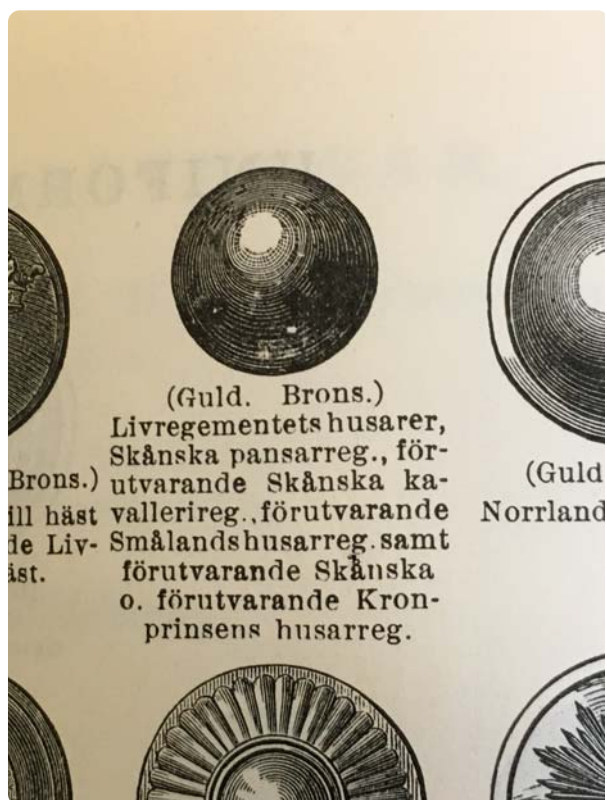
1 Em. D. Hallberg
Ernst Hallberg.

med: Kungl. Göta Pansarlivgarde P 1 som ansvarade för självständiga stridsvagnskompanier, bandpansarvärnskompanier och pansarbilsenheter till några kavalleribrigader. Förbandet ska även ha ett kompani förlagt på Gotland, underställt Gotlands regemente. Kungl. Skånska Pansarregementet P 2, Kungl. Södermanlandsregemente P 3 och Kungl. Skaraborgs regemente P4 (fortsättningsvis utlämnas prefixen Kungl.) som ansvarade för var sin pansarbrigad det vill säga totalt tre pansarbrigader. Vid respektive regemente utbildades både stridsvagn- och pansarinfanteriförband. I Kungl. Maj:ts proposition den 27 mars 1942 skriver man också bland annat att Skånska kavalleriregementet (K 2) utbryts ur kavalleriet och överföres till pansartrupperna vilket också delar av Livregementet till Häst föreslås göra och de delarna är de som senare blir Göta Pansarlivgarde P 1. Den 1 oktober 1942 överförs Skånska Kavalleriregementet K 2 till Pansartrupperna och ändrar därmed sitt namn till Skånska Pansarregementet P 2. Att K 2 överfördes berodde på att "Inom stora delar av Skåne var rytteriet föga användbart". Dessutom hade regementet erfarenhet av motorisering genom pansarbilsförbanden. Två av de fem stallarna var vid tiden för beslutet redan ombyggda till garage. Däremot är man redan vid denna tid klar över att Helsingborg inte var en lämplig plats för ett pansarförband på grund av ett allt för litet övningsfält. Vid en utvidgning skulle man vara tvungen att köpa in åkermark av hög kvalitet som därför skulle vara dyr. Till detta kom att det inte inom rimligt avstånd från staden fanns något lämpligt skjutfält som regementet skulle kunna utnyttja. Här ska vi notera att man ofta körde stridsvagnarna till och från olika område på väg vilket blev kostsamt och drog mycket bränsle om avstånden var för stora. Trots detta har man inte utrett den framtida förläggningen. Att lämna ett etablissemang för att bygga nytt på annan plats kan man däremot av kostnadsskäl inte för-

orda. I och med detta påbörjas ett arbete att klargöra hur förläggningen skulle ske.

Ett tidigt förslag var att dela regementet med pansarinfanterikompani, specialkompani, yrkeskompani och motorcykelavdelning i Helsingborg och då eventuellt även pansarvärns- och pansarbilsutbildning. Stridsvagnsutbildningen skulle då ske på övningsområdet i Ljungbyhed där K2 hade haft sina lokaler vilka skulle kompletteras med garagebyggnader och verkstadslokaler. Chefen för Flygvapnet och Flygförvaltningen avstyrkte bestämt detta förslag varför det avfördes men som tidigare nämnts, på grund av kostnaderna för att bygga ett nytt etablissemang fortsatta man att letade efter andra alternativ. Känns detta igen från dagens situation när modeordet är att växa?

När det var klart att Ljungbyhed inte gick att använda som övningsfält inventerades möjligheterna till vart anskaffa ett nytt övningsfält. I detta arbete kom man fram till två förslag. I september 1942 överlämnade Arméförvaltningens Fortifikation en utredning där man föreslog att regementet som helhet skulle förläggas till Helsingborg men att man skulle använda befintliga barackläger i Ljungbyhed samt att övningsfältet skulle vara i trakten av Riseberga - Färingtofta (kallat Risebergafältet) eller vid ett område vid Finja station till Hörja (kallat Hörjafältet). Risebergafältet beskrevs vara 9 km långt och en största bredd om 5 km. Marken bedömdes lämplig för övningar med pansarförband men det fanns stora skogsområden söder om Åstratorp, Skrälleberga och Färingtofta (norra) som var olämpliga. Avseende Hörjafältet var det ca 5 km långt och omkring 4 km brett. Pansarinspektören angav att fältet fyllde rimliga krav för pansarförband men att en större areal hade varit önskvärd. I denna utredning hade man också skissat på ett förslag att Skånska Pansarregementet skulle förläggas i Skånska Trängkärens kasernområde och att Trängkären skulle flytta till Helsingborg. Under denna

P2 uniformskenapp 1942-1946

P2 uniformskenapp 1946-2000

tid arbetades fram ytterligare ett antal förslag men där fortfarande Helsingborg var med och detta på grund av att pengarna för ett nytt kasernområde inte fanns.

Det som gjorde att frågan tog en annan vändning var att Chefen för Försvarsstaben den 1 februari 1943 förklarade att han inte kunde tillstyrka ett kasernetablissemang i Helsingborg för regementet bland annat av operativa skäl. Han förordade ett nytt etablissemang på en lämplig central plats i norra Skåne, förslagsvis i trakten av Hässleholm. Chefen för Armén hade då anslutit sig till samma mening.

Den 4 mars 1943 hade man utarbetat sex förslag hur förläggningen skulle lösas:

1. P2 i Helsingborg med barackläger i Ljungbyhed och övningsområde Risebergafältet.
T4 i Hässleholm
I 6 i Kristianstad
2. P 2 i Hässleholm (T4 kasern) med övningsområde Hörjafältet
T4 i Helsingborg med barackläger i Ljungbyhed
I6 i Kristianstad
3. P2 i I6 kasern i Kristianstad
T4 Hässleholm
I6 i Helsingborg
4. P2 i Hässleholm (T4 kasern) med nytt barackläger i anslutning till Risebergafältet
T4 i Ljungbyhed med läger i Ljungbyhed
I6 i Kristianstad
5. P2 med två bataljoner i Helsingborg och en bataljon vid Risebergafältet
T4 i Hässleholm
I6 i Kristianstad
6. P2 nytt etablissemang centralt i norra Skåne.
T4 i Hässleholm
I6 i Kristianstad

Problemet var fortfarande att det saknas pengar för att utbygga ett nytt etablissemang vilket nu mer eller mindre var ett krav. Något tidigare hade man upptäckt att vissa kostna-

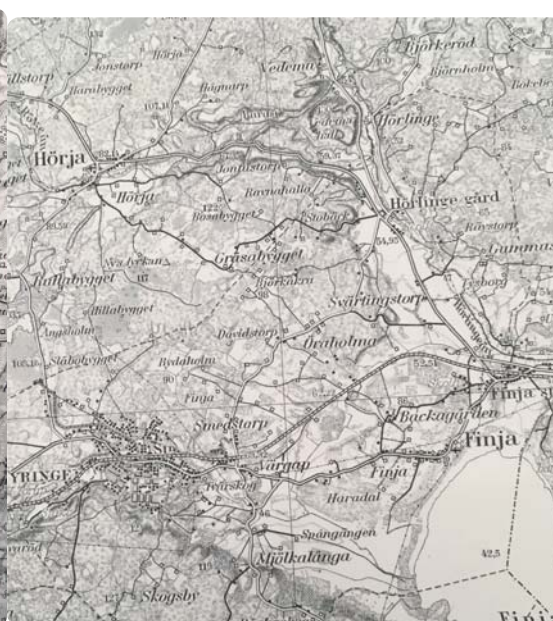
der för beslutad krigsorganisation hade underskattats genom behov av nybyggnationer bland annat på Livregementets Husarer K3 och Norrlands Dragonregemente K4 samt att det fanns budgeterat för en väsentlig utbyggnad av kasernområdet i Helsingborg. Chefen för Armén föreslog därför i april 1943 att flytta Skånska Pansarregementet till Hässleholms området och att återuppsätta Skånska kavalleriregementet genom att flytta två skvadroner från Norrlands Dragonregemente och en skvadron från Livregementets Husarer varvid man undvek investeringar ibland annat nya stallar samt att Signalregementets kompanier kunde förläggas tillsammans där det blev ledig plats.

Den 30 juni 1943 beslutar Riksdagen att Skånska Pansarregementet ska förläggas till trakten av Hässleholm samt att Hörjafältet var det mest lämpliga övningsfältet av de två föreslagna. Vidare beslutades att enheter från Livregementets Husarer och Norrlands Dragonregemente skulle sammanställas till ett nytt kavalleriförband; Skånska Kavalleriregementet K 2 som därmed återuppstod och förläggs på Bergakasernen Helsingborg. Regimentet återuppsattes den 1 april 1946 och överlämningen av husarernas traditioner till det återuppsatta regementet skedde den 6 maj 1946 på Ljungbyhed. Det blev dock en kort verksamhetsperiod och redan den 6 juni 1952 avvecklades regementet.

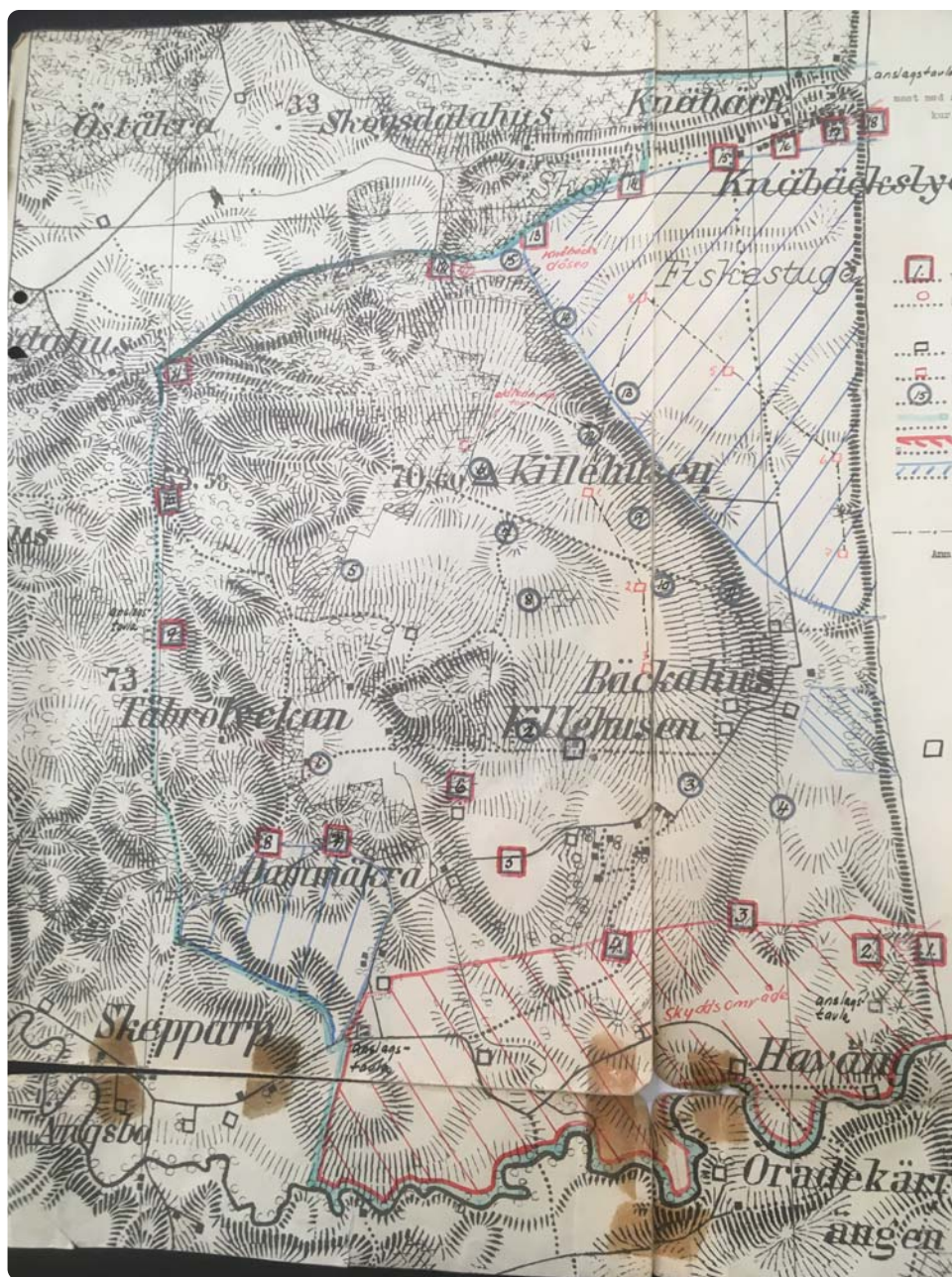
I samma beslut 1943 anges att ett skjutfält där det gick att skjuta och öva med tunga vapen fanns i trakten av Brösarp vilket förordades trots att det fanns betänkligheter ur naturskyddssynpunkt. Verkans dalgång som bedömdes som känsligast lovades att lämnas orörd och att den militära närvaron inte skulle behöva betyda att områdets säregna karaktär kom att påverkas. Dessutom skulle man vidta åtgärder för att skydda forn lämningarna. Här förutsätter också Riksdagen att det löande ålfisket inte störs mer än nödvändigt! I beslutet hade man däremot inte slutligt fastställt var regementet skulle förläggas mer än att det var i trakten av Hässleholm men Hörjafältet förordades som övningsfält. Lämpliga förläggningsområde ansågs vara Mölleröds kronopark, Tyinge eller Svärtingstorps kronopark. Hade man valt Risebergafältet hade Perstorp också varit ett alternativ. En

Alt. Riseberga fältet mellan Riseberga (uppe till vänster) och Färingstofta.

Alt. Hörja fältet mellan Finja station och Hörja.

Ravlunda skjutfält ca 1944

viktig faktor för val av regementets placering var att det skulle finnas möjligheter till bostäder för personalen som inte behövde bekostas av staten samt att det inte skulle behöva upprättas ett barackläger vid övningsfältet. I det fortsatta arbetet under hösten 1943 anger man dock att Hörja fältet inte är lämpligt eftersom "mycket väsentliga sociala olägenheter" skall uppkomma om de 70 familjer som bedrev småskaligt jordbruk skulle mista sin inkomstkälla. Man börjar därför titta efter ytterligare ett möjligt område. Redan i juli månad hade dåvarande löjtnanten Nils Östlund fått uppgiften från regementschefen Anders Nordström att med sin plutonchefsskola och ett antal motorcykelordonnanser åka till Hovdalafältet och rekognosera dess lämplighet som övningsfält. Hans synpunkter långt senare var "Då man idag ser övningsfältet med tanke på dess utformning har man anledning att komma ihåg att de område som ursprungligen rekognoserades inte i allo

motsvarar vad som senare inköptes. Vissa såväl lämpliga som olämpliga område uteslöts." Här kan man också notera att Kommissionen och regementschefen Nordström hade förordat Hovdala "trots att Hörjafältet genom sin figuration och beskaffenhet voro gynnsammare. Hörjafältet kunde nämligen överallt användas; taktisk verksamhet även i regements- och högre förband kunde äga rum i ett stort antal olika riktningar. Hovdalafältets användbarhet inskränktes däremot genom myr- och blockterräng. Särskilt inskränktes möjligheterna till övningar i försvar på djupet mot stridsvagnsförband i ytterst betänklig grad." Nu var det inte slut på alternativgenereringen utan senare på hösten 1943 kommer ett förslag på ett lämpligt övningsområde nämligen Göingeåsen. I det fortsatta arbetet konstateras dock att området var olämpligt för stridsvagnsförband. Vid en föredragning för Försvarsminister Per Edvin Sköld där kapten Hans Malmgren föredrar de båda alternativen

P2 kasernområde 1950. Notera "P" som var bastu.

Hovdala och Hörja, samt ger det senare sitt förord, fällde Förvarsministern yttrandet; "Då menar kapten, att vi ska köra bort ett 20-tal eller fler småbrukare, när det finns ett gods (Hovdala) i det närmsta i vanvård" (DSD 1985 sid 33). Det kan tyckas något förvånande att man tog mer hänsyn till fredsmässiga problem än att säkerställa att krigsförbanden hade de absolut bästa förutsättningarna att få den bästa utbildningen och därmed säkerställa hög krigsduglighet. Det gäller både vad gäller övningsfältet och urvalsfaktorerna för

Från Helsingborg mot Hässleholm 1947!

vart regementet skulle placeras enligt ovan. Detta när samtliga grannstater var i krig och ett världskrig utkämpades. Redan 1946 gick det ryckte om att personalen vid P 2 inte var nöjda med Hovdala som övningsfält men regementsledningen utformade bilden av fältet på ett positivt sätt, det gällde att gilla läget och göra det bästa av det.

Detta fredsmässiga synsätt har väl ändrats tills idag och ekonomin sätter inte gränsen för vilka angreppsriktningar som det ska planeras för inom mottot att hela Sverige ska försvaras? Ansvariga politiker har dock nyligen konstaterat att några ytterligare utbildningsplattformar (regementen) behövs inte. Det betyder att kapaciteten att utbilda och vidmakthålla förband i dagens organisation utgör grunden för den numerär som ska kunna möta en framtida hotbild oavsett hur den ser ut och oavsett vart ett eventuellt framtida angrepp kan komma! Är det inte det viktigaste att säkerställa att förbanden har en mycket hög krigsduglighet och en sådan numerär att de kan lösa sina uppgifter och inte meningslöst offras? I och med förordandet av Hovdala lovar Hässleholms stad att utan kostnad för statsverket ställa ett område intill Mölleröds kronopark till förfogande och att det ska finnas bostäder till regementets personal i staden. Staden lovade även att utan kostnad bidra till indragning av vatten, el och avlopp till det nya området! I februari 1944 har fortifikationsförvaltningen träffat avtal med Hässleholms stad avseende regementets förläggning invid Mölleröds kronopark. Genom att skjuta på anläggningen av idrottsplatsen och gymnastik-

hall till utgången av femårsperioden 1942/47 skulle man också spara pengar. Det skulle ta till 1975 innan idrottshallen stod färdig!! Inte heller marketenteriet med underbefälsmännen var klar vid flytten utan kom att dröja tills den 6 februari 1956 då den invigdes. Det saknades även en fjärde kasern och den var inte färdig förrän 1960. Även ett särskilt skolorhus som var önskat från början tog lång tid. Det två övnings, vård- och strålrighthallarna invigdes den 6 juni 1975. Den 30 september 1947 gjorde regementet sitt officiella intåg i Hässleholm, kasernerna togs i besittning och flaggan hissades vid matsalen för första gången. I verkligheten hade flytten pågått under hela sommaren och det skulle dröja till i oktober 1948 tills alla kompanierna hade överflyttats. Till detta kom flytten av alla familjer och att anskaffa bostäder för ca 800 personer.

Redan 1946 innan regementet hade hunnit flytta till Hässleholm gick man däremot tillbaka mot att infanteriet var kärnan i anfall. Det var ÖB Helge Jung med bakgrund i infanteriet som drev tesen att stridsvagnsförbanden inte längre kunde ges en självständig roll. Han ansåg att erfarenheterna från slutet av kriget hade visat detta. I skriften "Vårt framtida försvar. Överbefälhavarens förslag" står bland annat:

"På grund av motmedlens ständiga ökade effekt används

Regementsorder den 1. oktober 1947.

Ny förläggningsort

1. Den 14 oktober är en märkesdag i regementets historia.

Från denna dag räknar regementet Hässleholm som förläggningsort.

Det är med stor saknad, som regementets personal lämnat sin gamla förläggningsort, Hälsingborg. Det har också från Hälsingborgs stads myndigheter och enskilda medborgare omvittnats att regementet under sin femåriga förläggning i denna stad mycket uppskattats för sin gärning samt att dess personal genom ett värdigt och rättskaffens uppförande tillvunnit sig sympati.

När nu regementet denna dag så varmt och hjärtligt hyllats av Hässleholms stads myndigheter och enskilda, så är detta ett insecgel på att regementet från första början möts med sympati och förståelse. Det åligger oss då alla och envar att genom en god soldatanda bland annat präglad av ett otadligt uppförande söka kontakt med stadens befolkning och därigenom vinna respekt och förståelse för regementets gärning.

Hässleholm som ovan

A. G. Nordström
A. G. Nordström
Regementschef

Stig Hammarlund
Stig Hammarlund.

Regementets intåg i Hässleholm den 30 september 1947.

stridsvagnarna ej längre för självständiga stridsuppgifter i samma utsträckning som under det avslutande krigets första år. I stället hade uppgiften att lämna understöd åt infanteriet trätt i förgrunden.” Även arméchefen Carl August Ehrensvärd, även han med bakgrund i infanteriet, hade samma uppfattning och stödde synen på stridens förande. Vid en genomgång på Revingehed 1950 angav han enligt överste Hans ”70” Nilsson, C P 2 1981-1986, att de från ”P 2” var mekaniker till skillnad mot I 7 som var soldater”.

Pbrig 49 innehöll nu i stället två pansarskyttebataljoner, vilket är det nya namnet på bataljonen, men i stället för att vara motoriserade utrustades de med cyklar och traktorer! Stridsvagnsbataljonerna hade reducerats till en per brigad och stridsvagnar hade spridits ut på sex pansarbrigader. 1958 års försvarsbeslut innebar en satsning på kvalitet på bekostnad av kvantitet och en behövlig modernisering påbörjas. Pbrig 58 innehöll tre pansarbataljoner med två pansarskytte kompanier och ett stridsvagnskompani i varje bataljon. Bataljonerna blandas nu för första gången och pansarskyttebataljonerna utrustas succesivt med pansarbandvagn Pbv 301 vilket på ett helt annat sätt skapar möjlighet till rörlighet och skydd.

Nu finns inte ”Om” i historien men hur hade utvecklingen varit om kavalleriet hade som helhet tagit över pansartrupperna? Här fanns framåtandan!

Att läsa mer:

Propositioner; Nr 210, 27 mars 1942. Nr 302, 28 maj 1943. Nr 175, 3 mars 1944.

Riksdagens skrivelser; Nr 374, 26 juni 1942. Nr 412, 30 juni 1943.

Ovanstående finns på nätet.

DSD 1947 respektive 1977. Helsingborg – Hässleholm enkel resa av Sture Bågstam

DSD 1948. Regementets överflyttning till Hässleholm av Sture Bågstam.

DSD 1985. Jag minns; Skånska kavalleri blir Skånskt Pansar av Hans Malmgren.

DSD 1989. Jag minns; Hovdalafältets tillkomst av Nils Östlund

Skånska Kavalleriregementet 1928 – 1952. Redaktör Jan von Konow.

Det svenska kavalleriet, Hakon Leche.

Pansartrupperna 1942-1992. Redaktör Bo Kjellander.

P2; 50 år i Hässleholm. Redaktör Hans Grönqvist.

De svenska brigaderna, Björn Tomtlund,

HÖSTMÖTET 2024-11-09

av Mats Tjernell

Vi blev 73 Dragoner och Dragonessor som mönstrade höstmötet på Göingehuset. Många kära återseenden och humöret som vanligt på topp såväl under mingel, middag som eftersitts. Dansk fläsksteg stod åter på menyn och under middagen fick de närvarande en rykande färsk lägesuppdatering av överste Annelie Vesterholm med efterföljande frågestund. Annelies föredrag finns som sammanfattning på sidan 6 i denna tidning.

Johan Lindblad, Thore Pettersson, Ola Hiorth och Rasmus Liljenberg

Elisabeth och Kjell Blomkvist, Johan Larsson

Peter Rosberg och Lennart Johansson hälsar välkomna.

Thore Pettersson, Johan Miram, Helena Eneström Tjernell, Magnus och Gittan Dahlquist.

Sedvanligt mingel i Göingehusets källare. Gåendes i förgrunden Leif Astikainen.

Kamratföreningen ordförande hälsade alla välkomna till bords och kunde även bringa en hälsning till de samlade från vår Skånska dragonbroder Överbefälhavaren. Hälsningen citeras här under:

Vänner tillhörande ärorika Skånska dragonregementets kamratkrets!

Jag vill ta tillfället i akt att rikta mina varmaste hälsningar och uppskattning till Er som samlats i kväll för att högtidlighålla, minnas, fortsätta värna kamratskapet och förbandsandan som utvecklats under många år tillsammans vid Skånska dragonregementet P2. I år har jag tyvärr inte möjlighet att fira tillsammans med Er, men kommer ta tillfället i akt så snart jag kan.

Vi lever ännu i orostider, dessutom med samma antagonist som under flera av de krig i vilka våra förfäder kämpat, något som minner om vikten av att utveckla ett starkt och väl fungerande försvar.

Ni är och skall vara stolta över det arv ni förvaltar och må vi aldrig igen lämna idén om ett starkt grundläggande svenskt försvar.

Med varma och kamratliga hälsningar,

Michael Claesson

Under middagen fick vi en lektion i "nutidsorientering" av överste Annelie Vesterholm. Det var en övergripande, stundtals allvarlig samt målande beskrivning av rådande omvärldssituation utifrån vårt nya NATOperspektiv. (Redaktionens boktips - för den som vill förstå den andra sidans perspektiv: "De sista vittnena", Svetlana Aleksijevič)

I förgrunden till vänster: Jan Bergström och Leif Rickard. På bordets högra sida Kjell Pettersson, Per-Erik och Lisbeth Persson.

Längst fram på ordets vänstra sida Jan Forsén, Mats Byberg, Mats Larsson, Rickard Hillbertz och Lukas Olofsson. På bordets högra sida Eva Klang, Peter Andreasson, Lars Karlsson, Johan Larsson och Johan Lindblad.

Längst fram på bordets vänstra sida: Magnus Dahlqvist, Birgitta Dahlqvist och Mats Tjernell. Närmast på höger sida: Leif Astikainen, Helena Eneström Tjernell och Jessica Astikainen.

Henrik Nilsson, Jens Rickard, Johan Larsson och Lukas Olofsson.

Jens Rickard, John Palmqvist och Magnus Strömblad.

Sirkka-Liisa Åkesson, Sven Lindqvist och Gunnel Nilsson som fyllde år dagen till ära.

Lukas Olofsson, Helen Westerberg och Patrik Swensson.

VJ gänget. Från vänster C-G Wilke, Ove Jöraas, Björn Johansson och Mikael Olsson.

Inger Larsson och Thore Pettersson.

Selfiedax med Jessica astikainen och Sven Lindqvist.

KAVALLERIMIDDAG 2024-12-04

Sammanfattat av Mats Tjernell

En grupp dragoner bestående av Magnus Pettersson, Mac Persson, Peter Sturm och VX1 (tidigare känd som Mikael Olsson)

Magnus Olsson, Magnus Pettersson och Mathias Engblom.

Överste Lennart Widerström knöt inte bara pansarnäven - han knöt även i sitt välkomsttal ihop en säck innehållandes 1676 års situation då vi var allierade med Frankrike och hade trupper i Svenska Livland (nuvarande Lettland) med dagens läge då vi åter befinner oss i en säkerhetspolitisk allians och inom kort åter grupperar trupp i Lettland. Denna gång från P7 som ju dessutom är bärare av det skånska kavalleriets traditioner. Ett av kvällens alla mycket träffsäkra tal.

Vad är en Kavallerimiddag utan hästens skål? Översten Greve John Hamilton saluterar värdskapet.

SAXAT UR NORRA SKÅNE FRÅN 1963 OM HÄNDELSER VID SKÅNSKA PANSARREGEEMENTET.

1963-01-09 Armén behöver drygt 1.000 nya underbefäl.

Vakanserna inom armén är fortfarande stora. Av 5.125 underbefälsbeställningar är 1.284 vakanta. Arméstaben har gjort en sammanställning av det beräknade underbefälsläget den 1. april 1963 och kommit fram till att den sannolika bristen 1963-64 då blir 1.137. Beräkningen har gjorts samtidigt med att 600 aspirantbeställningar fördelats på förband.

1963-01-12 Revingefältet fyrdubblas. Över hundra gårdar köps av försvaret.

Som en direkt följd av den beslutade omorganisationen och förstärkning av pansarvapnet presenterades på fredagen arméchefens förslag till utvidgning av övningsområdet i Revinge, där P2 och I 7 för närvarande samsas om övningsterrängen. Om förslaget går igenom i riksdagen, som väntas behandla frågan i maj i år, betyder det att fältets areal fyrdubblas - från nuvarande 1.100 till i runt tal 4.000 hektar. Men denna väsentliga förbättring av de skånska pansarförbandens övningsmöjligheter sker på bekostnad av 420 människor som delvis får lämna hus, hem och utkomstmöjligheter. Första milos ställföreträdande befälhavare Per-Hjalmar Bauer, tidigare I 7 chef och alltså hemmastad på Revinge, presenterade förslaget för markägare och representanter för stat och kommun vid en konferens i Revinge på fredagen. Inom några år när den nya organisationen för pansarvapnet blivit fullt utbyggd kommer vi i Skåne att ha tre pansarregementen i stället för ett. Omorganisationen kommer också att innebära en ombeväpning av vissa delar av pansarvapnet: pansarinfanteristerna byter cykeln mot pansarbandvagnen. Det innebär i sin tur att antalet bandfordon mångdubblas. Det betyder att vi måste ha tillgång till betydligt större övningsområden där vi kan köra fritt med tunga bandfordon utan rädsla för att åstadkomma markskador. Framförallt är det samövningar mellan två eller flera pansarbataljoner som med dagens snabba stridsfordon och glesa gruppering kräver stora ytor för att övningarna skall kunna ge soldater och befäl den färdighet de behöver för att klara sig i strid, sade överste Bauer.

1963-01-22 Arméchefen hos frusna P2-soldater.

Arméchefen, generallöjtnant Thord Bonde och milobefälhavaren, Curt Göransson, kom till P2 igår för generalinspektion i dagarna tre. Med sig hade arméchefen adjutant och personal ur arméledningen - omkring 40 personer - som tillsammans med chefen skall ta en grundlig titt på regementet, dess utbildning, soldatmaterial och utrustning.

1963-01-24 Pansaret får ökad slagkraft efter slutförd omorganisation.

Pansarvapnets effektivitet i öppen terräng kommer att höjas i och med den nu inledda omorganisationen i Skåne, där P2, I 6 och I 7 förvandlas till pansarregementen, förklarade arméchefen generallöjtnant Thord Bonde, då han på onsdagen avslutade sin tredagars generalinspektion på P2. Omorganisationen väntas vara genomförd under 1965 och föregås av en intensiv utbildningsperiod samt kapitalinvesteringar i byggnader, övningsfält och vapen.

Inspektionen vid P2 utföll till belåtenhet, Byggnadsstandarden är god, men så är också anläggningen av ungt datum. Generalen var också synnerligen nöjd med utbildningen, som under de senaste åren fått bedrivas i forcerat tempo. Detta förklaras av den försöksverksamhet som förlagts till regementet inför den nu pågående omorganisationen.

1963-01-25 Elitsoldater till England.

Liksom tidigare om åren har befäl och manskap vid P2 haft att utse bäste kamraten och soldaten på varje kompani. Genom sin storlek hade 5:e och 8:e kompanierna två representanter bland de sju kandidaterna till Englandsresan. Tore Pettersson och Kjell Adolfsen är just nu två mycket glada P2 soldater. Omedelbart efter uttryckningen i mars åker de till England på en vecka. Adolfsen och Pettersson utsågs på lördagsförmiddagen genom lottning bland sju kandidater. Resan möjliggörs genom att Landsverk i Landskrona ställer medel till förfogande. Regementschefen, överste Lorichs, berättade vid lördagens lottning att de båda soldaternas veckolånga vistelse allt som allt kostar cirka 1.600 kr. Avresan sker från Göteborg den 16 mars med kapten Boris-Möller som reseledare. De fem värnpliktiga, som inte hade turen med sig i lördags, kommer istället att resa till Danmark.

1963-03-06 Ett ton bröd per dag i kriget. 65 sjuka hem i går.

På tisdagen brakade det loss i Skåne-kriget. I trakten av Röstånga och Trolleholm möttes de båda styrkorna. Redan vid sjutiden på morgonen närmade sig de båda styrkorna varandra, A-styrkan under överstelöjtnant Rolfs ledning och B-styrkan under major Mittag-Leffler. Vid elvatiden, då den intensiva dimman som låg över slagfältet börjat lättas, fick de båda styrkorna första känningen. A fick i uppgift att försvara delar av Söderåsen. I detta läge står man kvar under natten för att inte försämra sjukläget vid förbanden.

Influensa med huvudvärk, feber och muskelvärk som symptom har fortsatt att sprida sig bland infanteristerna från Växjö. T4 kaptenen och intendenten Hans Rune garanterar att ingen skall lida hungerkval under övningen. 5.000 kalorier har reserverats per man och dygn. Under ett dygn förbrukar 4.000 man ett ton mjukt bröd, 2.000 liter mjölk och två ton potatis. Däremot räcker det med 60 kilo kaffe.

1963-03-08 Slaget om Kävlingeån har inletts.

Striderna under skånska överens moment två skedde på torsdagen under ny förutsättning. Denna innebär i stort att A-sidan under överstelöjtnant Rolfs ledning försvarar Kävlingeån mellan Kävlinge och Örtofta samt att B-sidan anfaller norrifrån. Kl. 6 fick B-styrkan ledd av major Mittag-Leffler order att anfälla över Saxån mellan Trolleås och Reslöv för att ta minst en broförbindelse över Kävlingeån och därefter vara beredda att fortsätta mot Lund.

B-sidan råkade vid Saxån i strid med fördröjningsstyrkor ur A-sidan men hade vid 10-tiden tagit två brohuvuden söder om Saxån. I skydd av dessa byggde den anfallande sidans ingenjörbataljon två fältbroar på vilka delar av B-styrkan gick

över kl 11.30. Två timmar därefter hade den anfallande styrkans huvudkrafter passerat Saxån samtidigt som dess främsta förband tagit Virke. B-sidan framträngde vidare söderut och omkring kl 17.00 nått Lilla Harrie. Den försvarande A-sidan hade då sprängt bron över Kävlingeån norr om Västra Hoby.

1963-03-09 I dag avblåses Skåne kriget efter slutstrider i Revinge.

Skånemanövernns andra moment avslutades på fredagsmorgonen. Vid mörkrets inbrott på torsdagen fick pansarbataljonen I 7 - P2 order att avbryta anfallet och försvara tagen terräng. Bataljonen skulle fortsätta förberedelserna att gå över Kävlingeån. PB 12 skulle under natten till fredagen fullfölja sin försvars- och fördröjningsuppgift genom aktivitet norr om Kävlingeån. Med huvudkrafterna åtskilda av Kävlingeån opererade styrkorna i skydd av mörkret med olika enheter till fots inom respektive fiendeområde. Pansarbataljonen I 7 - P2 lyckades kl 19.30 slå ut en stabsdel inom pansarbrigadstaben samt åstadkomma åtskillig störande effekt genom spaningspatruller med vilka medföljde elldare ur artilleriet. Den utslagna delen av brigadstaben ersattes mycket snabbt av en annan stabsdel som övertog ledningen. Chefen för pansarbataljonen I 6 - P2 befann sig vid den utslagna brigadstabsdelen och en extra framgång vanns alltså av B-sidan genom att oskadliggöra en fientlig bataljonschef. Under fredagen intog trupperna utgångsläge för tredje momentet. Det utspelas söder och sydost om Lund samt på Revinge. De sista striderna under lördagen kommer att utspelas enbart på Revinge.

1963-03-11 Pansarstrid i pinande storm avslutning på Skåne-kriget.

En stridsuppvisning på Revinge i pinande snöstorm avslutade på söndagen fälttjänstövningarna för åldersklassen. Här fick man en god uppfattning om den nya rörliga stridsteknik som lanserats av det skånska pansaret och infanteriet. Slagkraften har betydligt ökat i en terräng med företrädesvis öppna områden. Förevisningsövningen gav också en antydning om att Revingefältet är för litet. Det räcker inte till för behövligt antal utgångspositioner. Övningen leddes av kapten Krappe I 7 och bland åskådarna märktes blivande arméchefen, general Göransson och efterträdaren på milot, nuvarande pansarinspektören Ohlin. Övningsmomenten var överstökade på mindre än en timme. Efteråt samlades man till en intressant utställning av de modernare vapnen. De största intressen visades för robotvapnen, den nya Bantam och luftvärnets Hawk.

1963-03-14 P2 får nytt namn 1 april.

Skånska Pansarregementet (P2) i Hässleholm får nytt namn. Enligt kungligt brev till regementet kommer nämligen detta fr.o.m. den 1 april att heta Kungliga Skånska Dragonregementet.

1963-03-20 Nytt vapen för armén. Stridsvagnen som simmar.

Svenska armén håller på att få en ny stridsvagn. Konstruktionen bryter nästan alla traditioner. Utvecklingsarbetet har skett inom armétygförvaltningen i nära samarbete med Bofors, Volvo och Landsverk. Vagnen kallas stridsvagn S. Vagnen har starkare beväpning och i väsentligare delar kraftigare pansar än tidigare tunga vagnar men är ändå lägre och lättare, bara två meter hög, vikt ca 35 ton. Den låga vikten gör att den kan ta sig över nästan alla broar. Finns inga broar kan den simma över vattnet. Besättningen är tre man. Vagnen kan emellertid, om så skulle behövas, både köras och skjutas av en enda man. Vagnen saknar torn. Den har en 10,5 cm helautomatisk kanon framtagna av AB Bofors och fyra kulsprutor. Man sidriktar med vagnens styrsystem, som är en nykonstruktion, och höjdriktar med omställning av en hjulfjädring av samma typ som på vissa moderna bilar. Framdrivningsmaskineriet utvecklas av AB Volvo och AB Landsverk. Volvo svarar för ett nytt slags kombinerat aggregat av motorer och växlar. De bägge provtyper, som nu provas, har en 230 hk förgasarmotor från Rolls Royce och en 330 hk gasturbin från Boeing i USA. I aggregatet skall senare användas en 240 hk Rolls Royce dieselmotor och, alternativt, en av Volvo nykonstruerad gasturbin med bättre bränsleekonomi och dragkraft än andra nu kända turbiner i samma storlek.

1963-03-23 Kungliga Skånska Dragonregementet. Kort historik inför Namnändringen.

I Kronobergs län rekryterades den första uppsättningen gamla ryttare, som bildade stomme till de fyra skvadroner, varmed regementet 1676, kort tid efter sin tillblivelse, drog i fält. Regimentets förste chef var konungens adjutant, överste Hans Ramsvärd. Efter tidens sed benämndes regementet efter honom Ramsvärds gamla smålänningar eller Ramsvärds Blekingiska regemente, enär det ursprungligen var avsikten att förlägga det i detta landskap. I slagen vid Hälsingborg och Lund 1676 och Landskrona 1677 kämpade Ramsvärds ryttare tappert. De på det danska kriget följande snapphaneoroligheter medförde, att Ramsvärds ryttare förlades till Skåne. Som rekryteringsområde tilldelades regementet Gärds, Albo, Färs, Järrestads, Ljunits och en del av Frosta Härad. Regimentet blev ett indelt regemente.

1963-05-21 900 man blev snabbvaccinerade vid inryckningen i Hässleholm.

Samtliga värnpliktiga i grupp Ah, ca 900 man, som på måndagen ryckte in till Skånska Dragonregementet och T4 i Hässleholm blir snabbvaccinerade mot smittkoppor. På T4 klarades proceduren av redan på måndagskvällen då hela den inryckande styrkan, 467 man, samlades i gymnastiksalen för att få sin vaccination. På Dragonregementet kommer alla nyinryckta att vaccineras under tisdagen. Årets inryckning fick en extra dramatisk prägel genom smittkoppsshotet. Från medicinskt håll har utgått direktiv om att samtliga värnplik-

tiga skall snabbvaccineras. Stockholmstrakten är ju inte de båda regementenas egentliga rekryteringsområde. På förutvarande P2 kom 4 - 5 man från smittoinfekterade området, men dessa konstaterades smittofria.

1963-06-26 Försvarets personalvårdsnämnd på P2.

Försvarets personalvårdsnämnd besökte på tisdagseftermiddagen Skånska Dragonregementet i Hässleholm. Tillsammans med representanter för regementet samlades man på marketenteriet för att diskutera genom en del problem gällande personalvården vid förbandet. Bl.a. informerade regementspastorn Göran Hasslow, om den religiösa verksamheten på P2, som är mycket god. Även den icke religiösa fritidsverksamheten är livlig. En glädjande tendens som har blivit alltmer markerad på senare år är fylleriets påtagliga minskning. Numera behöver ingen tas om hand för fylleri vid inryckningarna. Samma är förhållandet vid repetitionsförbanden. Förra åldersklassen på P2 drog på sig 16 fylleriförseelser.

1963-07-26 Hässleholmssoldater hem idag från populärt läger i Torekov.

Kan man tänka sig en bättre semesterort än Torekov, det lilla fiskeläget på Bjärehalvön med 500 fasta innebyggare och 5.000 glada turistfirare under sommarmånaderna? Torekov har verkligen upptäckts och inte bara av civilister. Pansargossarna i Hässleholm har haft rekognoseringspatrull i området och den har tydligen helt fallit i farstun för naturen och det vänliga folket. Årets sommarläger förlades nämligen till Torekov och hit tänker man också komma i fortsättningen. Terrängen är lämplig för övningar och man kan här som ingen annanstans förena det trivsamma med det nyttiga. Fyra av sju P2-kompanier har levt lägerliv på Bjärehalvön. Var sin vecka har kompanierna fått anslagen till lägerövningar. Kompanichefen, kapten Kurt Persson, betecknar vistelsen som utbildningsmässigt lyckad och därtill vederkvikande för soldaterna. Kapten Persson omtalar att man främst ägnat sig åt fältskjutning, skydds- och observationstjänst, fältteknik samt simning. Som omväxling till de krigiska övningarna har företagits utfärder. Lågräts sista kompani gästade Hallands Väderö på onsdagen, en utflykt som blev synnerligen uppskattad.

1963-09-10 Ingenjörssoldater från Eksjö bygger 50-tonsbroar i Almaån.

Vid hässleholmarnas gamla badställe i Almaån bygger ett hundratal ingenjörssoldater från Eksjö två 50-tons stridsvagnsbroar. Brobyggarna ingår i utbildningen och ger samtidigt P2 goda förbindelser mellan övningsfälten på båda sidor om ån. Bygget pågår i två etapper och ingenjörssoldaterna har lovat pansarfolket fri passage i mitten av oktober. Pansarregementet har för närvarande bara en bro över Almaån för 50-tons Centurionvagnar och det inskränker rörelsefriheten. Byggbas vid Almaån är kristianstadsfödde kaptenen Sune Petersson.

1963-10-02 6.000 inleder Skånekriget idag. Trängsoldaterna först på plats.

Skåne-kriget inleds idag. För soldaterna i fältlinjen innebär det förflyttning till övningsområdet med Ravlunda som centrum i första skedet. Högkvarter upprättas i Hörby och stridskänningar kan väntas i trakterna av Röddinge, Veberöd, Revinge, Bosarp, Sösdala, Tormestorp och N. Åsum. När och hur stridshandlingar uppstår är en förborgad hemlighet hos övningsledningen. Först på plats är som vanligt trängarna från Hässleholm. Etappgruppens slaktare och charkuterister kom till området igår och förbereder mat-hållningen för de stridande förbanden. Efterhand kommer sedan infanterister ur I 11, pansarsoldater från P2, P6 och P7, ingenjörstrupper från Ing 2 i Eksjö, artillerister från A3 samt luftvärnare från Lv4. Flygvapnet sätter in attackförband i vissa stridsavsnitt.

1963-10-03 Tolv militärattachéer följer övningens avslutande moment.

12 militärattachéer kommer att följa Skåne-kriget avslutande moment. Representerande länder är Förenade arabrepubliken, Italien, Israel, Västtyskland, Storbritannien, Österrike, Frankrike, Schweiz, Nederländerna och de nordiska grannländerna. Övningarna kommer också att följas av inspektörerna för pansar, träng och artilleri. Den krigsmedicinska kursen i Lund har anmält sitt deltagande i samband med en speciell sjukvårdsuppvisning.

1963-10-07 11 isolerade soldater smittbärare. Inga sjukfall rapporterade.

Bland 30 trängare som på fredagen isolerades av säkerhetsskäl har man vid rutinkontroll funnit elva positiva smittobä-

PaperMoney Online

**Hela världens sedlar till lågpris i vår webbutik
- snabbt och portofritt hem i brevlådan.
Välkommen!**

www.papermoney.se

Värderar och köper svenska och utländska mynt.

Kontakta Bertil Nilsson 070502823

rare. Ingen av dessa har emellertid insjuknat och genom att smittkällan spårats på ett så tidigt stadium hyser man gott hopp om att Salmonella-infektioner skall kunna undvikas.

1963-10-21 Över 20 värnpliktiga i Hässleholm har drabbats av lunginflammation. Trängande behov av sjuksköterskor. 24 värnpliktiga på 2:a kompaniet vid T4 i Hässleholm har som en följd av den virusmitta som drabbat soldaterna insjuknat i lunginflammation. Den uppges emellertid vara av ganska lindriga art. 45 man har placerats vid sjukhuset på P2. Hos 14 av dessa har lunginflammation konstaterats. Den plötsliga anhopningen av sjuka vid P2 har medfört svårigheter för sjukvårdspersonalen vid regementet. För att lätta upp situationen har T4 ställt värnpliktiga sjukvårdare till förfogande. Vid såväl T4 som P2 har speciella sjukkvarter upprättats i tomma kaserner. Kvarteren har en sammanlagd kapacitet på ca 100 man.

1963-10-23 Samtliga värnpliktiga isolerade vid T4. Åttio man har insjuknat. Viruset ännu okänt.

Den virussjukdom som sedan i fredags härjar på T4 i Hässleholm har nu fått sådan omfattning att samtliga värnpliktiga vid regementet isolerats. Cirka 80 man har insjuknat och vårdas på sjukhuset vid P2, samt i några fall i sjukkvarter som upprättats vid trängen. Några ytterligare fall av lunginflammation har inte konstaterats. Vid P2 kan man inte längre ta emot fler sjuka. Det sjukkvarter som upprättats i en kaserne har fyllts och även sjukhuset är fullbelagt.

1963-10-26 Favoriter i strid om Kungakannen. Löjtnant Christer Nihoff segrade klart i P2-tävling.

De båda tidigare vinnarna, kaptenerna Folke Sonesson och Bengt Olsson, höll sig väl framme när P2-officerarnas årliga tävling om Kungakannen avverkades på torsdagen. Segern gick emellertid klart till löjtnant Christer Nihoff före Sonesson och Olsson. Löjtnant Nihoff, som tillhörde favoriterna var bäst på båda etapperna. Efter de första 15 milen ledde han med tre poäng före Sonesson och på de sista 10 milen i mörker hade Nihoff sju poäng bättre än fänrik Gustavsson. Tävlingsledare kapten Lars Fältman, som biträdades av sergeant Gunnar Gustavsson, överfurir Lars Lagevall och rustmästare Eric Erlandsson, såg också till att de tio aspiranterna på årets inteckning i Kungakannen fick göra själ för sig. På dagsetappen körde man på gamla 100.000 delen. Mera lättorienterat blev det då på natten, då man fick ett exemplar den nya gröna 50.000 delen i kartfodralet. 25-mila sträckan var indelad i fyra avsnitt. Efter starten från regementet bar det på hela dagsetappen av västerut norr om stora vägen Hässleholm - Hälsingborg. Vid Ulfs skola mellan Oderljunga och Bälunge blev det en halvtimmes obligatoriskt lunchuppehåll och därefter gick banan på småvägar upp till Munka Ljungby som var mål för dagsetappen och i skolan här blev det middag före nattetappen. Nattetappen gick i en sydsvämslinga mot Åstorp och en nordlig över Hjärnarp och Rebbelberga och tillbaka till Munka Ljungby.

Resultat sammanlagt: 1) löjtnant Nihoff 104 pr, 2) kapten Sonesson 130, 3) kapten Olsson 156, 4) fänrik Gustavsson 157, 5) fänrik Bengtsson 161, 6) löjtnant Grönquist 175.

1963-10-29 Den nya pansarbandvagnen är påfallande snabb och rörlig.

En pansarbandvagn av helt ny typ (pbv 302) med utomor-

dentliga prestanda kommer att börja serielevereras till svenska armén i januari 1966. Ett par prototyper av nykonstruktionen, som är svensk, premiärvisades på måndagen på Järvafälter vid Översjön för ett antal inbjudna. Bland de närvarande befann sig arméchefen generallöjtnant Curt Göransson m.fl. representanter för arméledningen.

Bakgrunden är de taktiska kraven i krig. Pansarförbanden måste i sig innehålla både stridsvagnar och infanteri. Infanteriet måste kunna framrycka i samma takt som stridsvagnarna och dessutom vara skyddade mot splitter, granateld och delvis mot kärnladdningars verkan. Infanteriet bör därför transporteras i pansarbandvagnar. AB Hägglund & Söner har på uppdrag av armétygförvaltningen svarat för konstruktionsarbetet på vagnen, och i dagarna har överlämnats en stor beställning, gällande serietillverkning med första leverans av vagnar under budgetåret 1965/66.

1963-11-04 Sekundstrider avgjorde vid P2-mästerskap.

P2-mästerskapet i dagorientering avgjordes under torsdagen i terrängen sydväst om Tormestorp. I seniorklassen segrade furir Krister Berg med 15 sekunders marginal till tvåan Per Granberg. Yngre oldboysklassen togs överlägset av Allan Andersson, som segrade med nästan 12 minuter över Carl-Erik Mohall. Äldre oldboyssegrare blev Nils Lind på den goda tiden 52,10. Banläggare och tävlingsledare var överfurir Leif Claesson. Banlängderna var för seniorer 8 km, YO 6 och AO 5 km.

1963-11-08 Välsmort P2-arrangemang. Banorna strängade i ett år.

Skånska Dragonregementet svarade för ett välsmort arrangemangsmaskineri till MM-bil. Men så är det också ett noggrant förberedelsearbete bakom — banorna har i stort varit strängade sedan ett år tillbaka. Att det sedan finputsats och ändrats i detaljer sedan dess säger sig själv. Strax före start gjordes t.ex. en ändring på en av banorna. Banchefen på blå bana, fanjunkare Nilsson, upptäckte en ytterligt slirig passage vid en kontroll timmen före start. Man slopade den delen och lät de tävlande ta en annan passage.

Vägarna som använts har setts över noggrant, det är många stenbumlingar som sprängts bort t.ex. och även i övrigt har förberedelsearbetet varit omfattande. För att fastställa idealtiderna har således flera ekipage med olika förare och kartläsare kört banan för att få fram en väl avvägd idealtid.

Tävlingsledare var tidigare MM-vinnaren kapten C-G Boris-Möller med fanjunkare Arvid Thynell, fanjunkare Birger Nilsson och överfurir Arne Jönsson som rutinerade och kunniga banchefer.

1963-11-13 Värnpliktiga reste från Ravlunda till äktenskapsskola i Hässleholm.

Omkring 75 värnpliktiga vid P2 i Hässleholm har under hösten undervisats i äktenskapet i en speciell skola som ett led i fritidsundervisningen vid regementet. Intresset har varit stort. Till kurskvällarna har flera av de värnpliktiga rest den 6-7 mil långa vägen från Ravlunda för att vara med. Kronan har släppt till fordon och chaufför. Till den första kurskvällen kommenderade överste Erik Lorichs alla värnpliktiga vid regementet i personalvårdande syfte. Kommunister Mårten Werner talade då om Ungdom och äktenskap.

Regementspastorn, Göran Hasslow, har hållit i trådarna för skolan. Han har haft god hjälp av jur. kand. Per Naess, som är inkallad som personalvårdare vid regementet.

1963-11-14 Fänrik kom ej till övning. Blev dömd för tjänstefel.

En värnpliktig fänrik stod på onsdagen åtalad vid häradsrätten i Hässleholm för tjänstefel. Fänriken, en 24-årig studerande hemmahörande i Linköping, hade anmält sig frivilligt till tjänstgöring under sommaren. Två gånger under en vecka uteblev han emellertid från sina övningar och fick lämna regementet redan efter 17 dagar. Åklagaren yrkade inte på något arresterstraff för 24-åringen. Häradsrätten följde hans linje och dömde fänriken till 75 dagsböter.

1963-11-16 Arvid Thynell vann P2-tävling för uoff före Gunnar Gustavsson.

Fanj. Arvid Thynell segrade med en platssiffras marginal till seg. Gunnar Gustavsson i P2 underofficerskårs tävling om överstelöjtnant Stig Collianders vandringspris, som avgjordes under torsdagen och fredagen. Tävlingen omfattade duellskjutning med kpist 20 skott, fri orientering 5 km med 5 kontroller samt 5 mils mcorientering. Kpistskjutningen vanns av serg. Nils Arne Palmqvist på 20 träffar och 185 poäng med fanj. Arvid Thynell som tvåa på 20/181. I fri orientering segrade serg. Allan Andersson med 8 min. över fanj. Birger Nilsson. På motorcykelorienteringen var det hårda tag och i denna gren kom fanj. Arvid Thynell och serg. Sture Hultman lika på två prickar. Den fria orienteringen gick i terrängen kring Frostavallen och mcorienteringen i trakterna kring N. Rörum och Sösdala med start på Frostavallen och mål på P2.

Slutresultat: 1) fanj Arvid Thynell platssiffror 11, 2) serg. Gunnar Gustavsson 12, 3) serg. Allan Andersson 13, 4) fanj. Birger Nilsson 13, 5) serg. Nils Arne Palmqvist 18, 6) fanj. Sven Sörngård 19, 7) serg. Sture Hultman 20.

1963-12-12 Onykter brandstyrka avlämnad av självutnämnd dagelev på P2.

Det var trångt i svarandebåset vid Västra Göinge häradsrätt i Hässleholm på onsdagen, då stora delar av beredskaps-

styrkan vid sjunde kompaniet, P2, skulle dömas för tjänstefel och övergivande av post. Sammanlagt var tio värnpliktiga åtalade. Samtliga hade mer eller mindre varit höggredigt berusade lördagen den 19 oktober, då de kommenderats som beredskapsstyrka. Spritförtäringen varierade mellan 37 och 4-5 cl per man. Olyckligtvis inföll halvmuck samtidigt som de värnpliktiga skulle vara beredskapsstyrka.. Den bestod av 20 man, varav sålunda hälften var så berusade att de av regementsdagofficeren bedömdes som olämpliga för tjänstgöring. Två av de åtalade var uttagna till bilförare om styrkan skulle behöva rycka ut. Samtliga medgav i stort åtalspunkterna. Den 19 oktober gick T4 epidemin mot sin kulmen och extra sjukförläggningar måste anordnas på P2. Vid 22-tiden fick dagofficeren order om att ställa i ordning en extra förläggning. Ungefär en halvtimme efter order givits stod de flesta av de värnpliktiga uppställda i korridoren. Bl.a. saknades dock den befälslev, som förde befälet över styrkan. Han låg redlöst berusad på sin säng i logementet. En kamrat hade tagit hand om dagelevsbrickan och lämnade av styrkan. Regementsdagunderofficeren kallade på dagofficeren som på kompaniet förhörde sig om hur mycket sprit soldaterna förtärt. När han kom till den yngling som självutnämnd uppträdde som styrkans chef svarade denne: - Jag är så jävla full, så jag vet inte hur mycket jag druckit. Några i styrkan fick kommenderas i säng. Där påträffades en av dem senare på kvällen så redlöst berusa att man inte kunde väcka honom. 10 man som förnekade spritförtäring uttogs till att ställa i ordning den sjukförläggning som skulle användas för T4.as virusmittade.

Norra Skåne

KL Utbildning AB utbildar inom bland annat truck, brandfarliga ämnen och heta arbeten.

www.klutbildning.se

Microbas

Precision AB

EXCELLENCE IN PRECISION
LAPPING & MACHINING

@MICROBASPRECISION

SKÅNSKA DRAGONREGELEMENTETS P2 BORDSTANDAR

Rekvireras hos kassören.

Pris: 200 kr, porto tillkommer.

Kassören nås via:
kenneth@klutbildning.se

